

ଶ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୧

ମାଧୁର୍ୟ୍ୟ ୧ ଏବଂ ୨୪

“ଅତଏବ ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କେଉଁ ଦିନ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣନାହିଁ...ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମନେ କରୁ ନ ଥିବ, ସେହି ଦିନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବେ ।” ମାଧୁର୍ୟ୍ୟ ୨୪:୪୨,୪୪

* ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବା ଆସୁଛି ସେମାନେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ନିମନ୍ତେ ପେନ୍ ଏବଂ ପେପର ଆଣନ୍ତୁ । ଯଦି ସମୁଦ୍ର ଅଣିଷିତ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ଶିକ୍ଷିତ, ତେବେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନରେ ଭାଗ ନେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଚଳିବ ।

ଏକ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ରୋମୀୟମାନେ ସାରା ଜଗତକୁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ମରିୟମ ନାମକ ଜଣେ କୁମାରୀ ଥିଲେ ଯାହାର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହପୂର୍ବେ ମରିୟମ ଗର୍ଭବତୀ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଯୋଷେଫ ଏ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲେ, ସେ ଏହି ନିର୍ବନ୍ଧକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ସେ ମରିୟମଙ୍କୁ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ନ କରିବାକୁ, ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରିରେ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଦେଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଆଉ କହିଲେ, ଯାଅ ମରିୟମଙ୍କୁ ବିବାହ କର । କାରଣ ସେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ କରିନାହିଁ, ମାତ୍ର ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିରେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହି ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଯିଶୁଙ୍କର ଭାବବାଦୀ ଉକ୍ତ ବାକ୍ୟ, “ଦେଖ ଜଣେ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ, ଆଉ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ ଦେବେ । ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ‘ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱର’ ।”

ପୁଣି ଯୋଷେଫ ଦୂତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଏବଂ ମରିୟମଙ୍କୁ ନିଜ ଭାରିଆଁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେହି ପୁତ୍ର କୁମାରୀଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ । ଯୋଷେଫ ତାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ଦେଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ବାଇବଲରେ ଅନେକ ଭାବବାଦୀ ଉକ୍ତ କରାଗଲା । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ତାହାଙ୍କର ଜନ୍ମ ବିଷୟରେ ଭାବବାଦୀ କରାଗଲା । ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ

ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଭାବବାଦୀ କରାଗଲା । ସ୍ୱୟଂ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ବିଷୟରେ କହିଲେ, କି ସେ କିଏ ଆଉ ସେ କ’ଣ କରିବେ । ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର କେତେକ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରା ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କହେ ଯେ, ଯୀଶୁ ପୁଣି ଥରେ ଜଗତକୁ ଆସିବେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ ଏକ ଗରୀବ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ସେ ଜଣେ ଦୁଃଖୀ ଦାସ ରୂପରେ ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାଇବଲ କହେ, ତାହାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଲକୁଲ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ହେବ ।

ଜୀତ ପର୍ବତ ଉପରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ କହିଲେ । “ତୁମ୍ଭର ଆଗମନ ଏବଂ ଯୁଗର ଅନ୍ତର ଚିହ୍ନ କ’ଣ ହେବ” ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସେ ଏକଥାକୁ କହିଲେ ।

ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମେ ସାବଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ସାବଧାନ କେହି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧୋଖା ନ ଦିଏ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେମିତି ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଆସିବେ । ଆଉ ସେମାନେ କହିବେ, “ମୁଁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟେ” । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଅନେକ ଲୋକ ସେହି ଭଣ୍ଡଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ପୁଣି ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । ସେହି ସମୟରେ ଚାରି ପ୍ରକାର ଭୟଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବ : ଦେଶ-ଦେଶ ଓ ଜାତି-ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ରୋଗ ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ । ଏସବୁ ମାତ୍ର ଏକ ଆରମ୍ଭ ଅଟେ । ପୁଣି ଶେଷ ସମୟରେ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅତି ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ଆସିବ ।

ଲୋକେ ପରସ୍ପରକୁ ବିଶ୍ୱାସଯାତ କରିବେ, ହତ୍ୟା କରିବେ, ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରିବେ । ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ଆସିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୋଖା ଦେବେ । ଅଧର୍ମ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଥିଲା, ତାହା ଶିଥିଳ ହେବ । ପୁଣି ଏହି ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ହେବ ଯେବେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସୁସମାଚାରକୁ ଶୁଣିବ, ତେବେ ଯୁଗାନ୍ତ ଆସିବ ।

ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ମହାକ୍ଲେଶ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର କ୍ଲେଶ ଆସିବ । ଯଦି ମଣିଷ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା ହେବାକୁ ଇଶ୍ୱର ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅତିଶୀଘ୍ର ମଣିଷର ବିନାଶ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ସଙ୍କଟର ଦିନକୁ ଇଶ୍ୱର କମ୍ କରିଦେବେ ।

କାରଣ ଭଣ୍ଡ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡଭାବବାଦୀମାନେ ଉଠି ଏପରି ମହାମହା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ ।

କାରଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଯେପରି ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ମାରି ପଶିମ ଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ । ସେହି ସମୟରେ କ୍ଳେଶ ଉତ୍ତାରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବ ନାହିଁ । ପୁଣି ନକ୍ଷତ୍ରମାଳା ଆକାଶରୁ ଖଳିତ ହେବେ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଶକ୍ତିସମୂହ ବିଚଳିତ ହେବେ । ସେତେବେଳେ ଆକାଶରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯିବ । ପୁଣି ସେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଳାପ କରିବେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମାସହ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ । ଆଉ ସେ ମହାତୁରାଧିନୀ ସହିତ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆକାଶର ଏକ ସୀମାରୁ ଅନ୍ୟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ।

କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତମାନେ କିମ୍ପା ପୁତ୍ର ସୁଜା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କେବଳମାତ୍ର ପିତା ଜାଣନ୍ତି ।

ଅତଏବ, ଜାଗ୍ରତ ଥାଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁ ନ ଥିବ, ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବେ ।

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. କେଉଁ ଦେଶରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ?
୨. ଯୀଶୁଙ୍କର ସାଂସାରିକ ମାତାପିତାଙ୍କର ନାମ କ'ଣ ଥିଲା ?
୩. ପୃଥିବୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଗମନରେ କ'ଣ ଅଭୂତ କର୍ମ ହୋଇଥିଲା ?
୪. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ଭାବବାଣୀ କରି କହିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ଏକ କୁମାରୀ ଗର୍ଭରୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ । ଯାହାର ଅର୍ଥ, “_____” ଅଟେ ।
୫. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୀତ ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ ?
୬. ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ନ ହେବାକୁ ସତର୍କ କଲେ ?
୭. କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବେ ?
୮. ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ହେବାକୁ ଥିବା ଚାରି ମହାକ୍ଳେଶ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସେସବୁ କ'ଣ ?
ଯୁ_____, ଦୁ_____, ର_____, ଓ ଭୁ_____ ।
୯. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ଦୁଃଖ ପାଇବେ । କାରଣ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ କ'ଣ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସବୁ ହେବ ?
୧୦. ଯୀଶୁ କହିଲେ ଉଷ୍ଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁ ଶକ୍ତି ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ମନୋନୀତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ ?

୧୧. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତିର କେଉଁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ କହିଲେ ?
୧୨. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ କରିବେ, ତେବେ ପୃଥିବୀର _____ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ।
୧୩. ଯେବେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ?
୧୪. କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହେବେ ?
୧୫. କିଏ ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଜାଣେ ?
୧୬. ଯଦି କେହି ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ବିନା ଅଭୂତ କର୍ମ କରେ କିମ୍ପା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ, ତେବେ ମୋତେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ?

ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟ - ଅଧ୍ୟାୟ - ୧

ମାଧୁର ୧, ୨୪

୧. ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଭାବବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମଥର ଆସିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ । ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମ, ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜକୁ ଇଶ୍ଵର କହିବେ । ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ, ତେବେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ହେବ ନାହିଁ କି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଏ ଅଟନ୍ତି । ବାଇବଲ କ'ଣ କହେ, ପ୍ରତି ଆଶ୍ଵାଷ ଭାଙ୍ଗିବ, ପ୍ରତି ଜିଭ କଥା କହିବ କି ଯାଶୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ଯେକେହି ନିଜକୁ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ, ଜଣେ ନୂତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଇଶ୍ଵର କହିବ, ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଏବଂ ନକଲି ବ୍ୟକ୍ତି ।

୨. ସେ ଆକାଶର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ।

- ❖ ଯାଶୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ । ସେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ । ସେ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି । ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ ।
- ❖ ଯଦି ଆମେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆହ୍ଵାନ କରିବା, ଯଦି ଆମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେବା, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି କି, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ କି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦି ଆମ୍ଭମାନେ ପାପ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପୂରା କରିବାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ । ଏହାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହୋଇଛି ଓ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ । ଯଦି ଆମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନିଯିବେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ମେଘମାଳାରେ ମିଶିବା ।

୩. ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ହେତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ଉଠାଇବେ ।

ବାଇବଲରେ କୁହାଯାଏ, ଯେମିତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ଧ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଦୁଃଖ ହେବେ, ଅଧିକ ଘୃଣା କରିବେ, ହତ୍ୟା କରିବେ, ପରସ୍ପରକୁ ଧରାଇବେ । ବାଇବଲରେ କୁହାଯାଏ, ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଲୋକ ଘୃଣା କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ହୋଇପାରେ ଆପଣ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ଚାଲିବାର ନିଷ୍ଠି ନେବା ହେତୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାକି ଆପଣ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ କେହି ନିଜର ଜୀବନକୁ ଯାଶୁ ଦିଏ, ତେବେ ତାହାର ପରିବାର ଲୋକେ ସତ୍ତ୍ଵେନେତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଉ ବେଳେବେଳେ ପରିବାର ତାହାଙ୍କ ନିଷ୍ଠିତକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥାନ୍ତି । ଯେବେ ଆପଣ ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ସେହି ଦିନରୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କ'ଣ ଅଟେ । କ'ଣ, ଆପଣ ଯେ

ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ବା ପରିବାର ଲୋକେ ଆପଣଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ବା ସ୍ଵୀକାର କରୁନାହାନ୍ତି ।

ବାଇବଲ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଲୋକମାନେ ଆମକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତୁ ବା ନ କରନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ, ତଥାପି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ (ମାଥୁର ୫:୪୩-୪୮) । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଦରକାର । ଠିକ୍ ଏହିପ୍ରକାରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲେ, ତାଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେଲେ । ଆମେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଅନୁକାରୀ ରୂପେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମର ଆଦର୍ଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦରକାର । ବାଇବଲ କହେ, ତାହାଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଚାଲିବା ହେତୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖ ପାଇଛନ୍ତି ଓ ତାଡ଼ନା ପାଇଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ଆନନ୍ଦକୁ ଗଣନା କର କାରଣ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଯୋଗ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଦିଆଯିବ ।

- ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ, ତେବେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦିନଠାରୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କ'ଣ ହୋଇଅଛି, ସେହି ଅନୁଭୂତିକୁ ଅନ୍ୟକୁ ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ । କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର ପରିବାର ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ? କ'ଣ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରରେ ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଅଟନ୍ତି ? ଆପଣ ଯାହା କରନ୍ତି କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ତାହାକୁ ବୁଝେ ? କ'ଣ କେହି କେବେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାଡ଼ନାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ? ଯଦି କାହାରା ଏହିପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଥାଏ, ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ଦଳଭାବେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।
- କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଖାତା, କିମ୍ବା ଧଳା କାଗଜ କିମ୍ବା କଲମ ଆଣିଛି ତାହାକୁ ବାହାର କରୁ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ ଖାତା ଅଛି, ତେବେ କାଗଜର ଉପର ଭାଗରେ ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଲେଖ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁରୋଧକୁ ଆମେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବା । ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେପରିକି ଅନ୍ୟ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ବା ବନ୍ଧୁମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତାଲିକା କରିବା । ପରସ୍ପରରେ ଏହି ତାଲିକାକୁ ବଣ୍ଟନ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଓ ପ୍ରିୟଜନମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବା ।
- ଯେମିତି ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଆମେ ବାହାରକୁ ଯାଉଛୁ, ଆସନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବା । ଏହି ଖାତା କିମ୍ବା କାଗଜଟିକୁ ଆପଣଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ବା ଶୋଇ ଉଠିବା ପରେ ଏହାକୁ ନିଅନ୍ତୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ।
- ଆସନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଯିଏ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ରଖିବାରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ, ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଏହି ସତ୍ତ୍ଵେନେତ ସମାପ୍ତ କରିବା । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପରୁ କ୍ଷମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଥିବା ହେତୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା । ଆସନ୍ତୁ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରତିଦିନ ପରସ୍ପର ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଛେ ଚାଲିବାରେ ନିଷ୍ଠି ନେଇଥିବା ହେତୁ ତାଡ଼ନାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ମିସରକୁ ଯାଶୁଙ୍କର ପଳାୟନ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୨

ମାଧ୍ୟୁକ ୨-୩

“ଯାଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ହେଲାକ୍ଷଣି ଜନରୁ ଉଠିଆସିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଆସିବା ଦେଖିଲେ । ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମର ପରମ ସନ୍ତୋଷ” ମାଧ୍ୟୁକ ୩:୧୬-୧୭ ।

ପୁନଃବିଚାର

୧. ଯାଶୁଙ୍କର ମା'ଙ୍କ ନାମ _____ ଥିଲା ।
୨. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ ଯେ ଯାଶୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଡକାଯିବେ, ଯାହାର ଅନୁବାଦିକ ଅର୍ଥ “ଇଶ୍ୱର _____ ।”
୩. ଜୀତ ପର୍ବରେ ଯେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ତ ଯାଶୁ କହିଲେ ସେମାନେ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର । କାରଣ ସେମାନେ _____ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତ ନ ହେବେ ।
୪. ଯାଶୁ କହିଲେ ଅନେକେ ନିଜକୁ _____ କହି ଆସିବେ ।
୫. ଯାଶୁ କହିଲେ ଜଗତରେ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟସବୁ ଘଟିବ । ଯେପରିକି ଯୁ_____ , ମ_____ , ର_____ ଏବଂ ଭୁ_____ ।
୬. ଯାଶୁ କହିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ, କାହିଁକି ?
୭. ଯାଶୁ କହିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ କେଉଁ ଘଟଣା ସଦୃଶ ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ ?
୮. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ “ବଞ୍ଚିତ” ହେବା ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ?
୯. କିଏ ସେ ଏକମାତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଜାଣେ ?
୧୦. ଯଦି ଜଣେ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମ ବିନା ଅଭୂତ କର୍ମ କରେ, ତେବେ ମୁଁ କିପ୍ରକାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ ?
୧୧. ମୁଁ ମୋର _____ କୁ ଗଣନା କରିବା ଦରକାର, ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ମୋତେ ପରିହାସ କରେ ।

୧୨. ଯିଏ ମୋ ସହତ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରେ, ମୁଁ ତା ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବି କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ _____ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ବେଥଲହିମରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ ଦେଶରୁ ପଞ୍ଚିତମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରି ନ ଥିଲେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ଏହି ପଞ୍ଚିତମାନେ ଏକ ଉତ୍କଳ ତାରାର ଅନୁସରଣ କରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆସିଲେ । ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ସେମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ରାଜଧାନୀ ନଗର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ରାଜା ହେରୋଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ନୂତନ ରାଜା କେଉଁଠାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ତାରା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ।

ଏହାଶୁଣି ହେରୋଦ ରାଜା ଓ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ପୁଣି ସେ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେଉଁଠାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବୁଝିନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶର ବେଥଲହିମରେ, କାରଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଲେଖାଅଛି ।

କେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ହେରୋଦ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରାଜପ୍ରାସାଦ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବେ, ପ୍ରକୃତରେ କେତେବେଳେ ତାରା ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଥିଲା, ତାହା ସେ ବୁଝିନେଲା । ଏହା ଏଇଥିଯୋଗୁ ସେ ପଚାରିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଶିଶୁର ବୟସକୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବ ।

ପଞ୍ଚିତମାନେ ବେଥଲହିମକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ଜାରି ରଖିଲେ ଓ ଯେଉଁସ୍ଥାନରେ ଯାଶୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ତାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେଲା । ପଞ୍ଚିତମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ : ସୁନା, କୁନ୍ଦୁର ଓ ଗନ୍ଧରସ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିବା ପୂର୍ବେ, ଏହି ପଞ୍ଚିତମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଏହି ଦର୍ଶନରେ ଯେପରି ହେରୋଦ କହିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ନ ଯିବାକୁ କୁହାଗଲା । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ଦେଇ ଘରକୁ ଗଲେ ।

ଯୋଷେଫ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଦେଖିଲେ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନରେ ମରିୟମ ଓ ବାଳକକୁ ଘେନି ଅତିଶୀଘ୍ର ଚାଲିଯିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ଯିବାକୁ ଥିଲା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ନ ଆସେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିବେ । ଯୋଷେଫଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା କି ହେରୋଦ ବାଳକକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି । ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମ ଭାବବାଣୀର ଏକ ସଫଳ ଥିଲା; “ମିସରରୁ ଆମେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କଲୁ ।”

ପ୍ରକୃତରେ ହେରୋଦ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବାଳକକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲା । ଦୁଇବର୍ଷ ଓ ସେଥିରୁ ନ୍ୟୁନବୟସ ଯେତେ ବାଳକ ବେଥଲହିମ, ପୁଣି ସେଥିର ସମସ୍ତ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ବଧ କରାଇଲା ।

ହେରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତରରେ, ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଚାଲିଯିବାକୁ କୁହାଗଲା । ଯୋଷେଫ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ମାନିଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ଉତ୍ତର ଭାଗ ଗାଲିଲୀକୁ ପଳାଇଗଲେ ଓ ନାଜରିତ ନାମକ ନଗରରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ ।

ସେହି କାଳରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ, “ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନକର୍ତ୍ତା ।” ସେହି ଯୋହନ ଓଟ ଲୋମର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଓ ଆପଣା କଟିରେ ଚର୍ମପତ୍ରକୁ ବାନ୍ଧୁଥିଲେ, ପୁଣି ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପଙ୍ଖାପାଳ ଓ ବନମଧୁ ଥିଲା ।

ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶ ପୁଣି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ବାହାରି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ବାପ୍ତିସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଦେଖି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ରେ କାଳ ସର୍ପର ବଂଶ, ଆଗାମୀ କୋଧରୁ ପଳାୟନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଲା । କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଧର୍ମ ଏବଂ ପରମ୍ପରା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ଏହା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ।

ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ପ୍ରଚାର କରି କହିଲେ, ମୋ’ ଉତ୍ତରରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବେ । ସେ କହିଲେ, କି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ ଏବଂ ବାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଲିଭା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ।

ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଗାଲିଲୀରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବାରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କାରଣ ସେ ମନେକଲେ କି, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏବେ ସମ୍ମତ ହୁଅ, କାରଣ ଏହିପ୍ରକାରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମକର୍ମ ସାଧନ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲାକ୍ଷଣି ଜଳରୁ ଉଠି ଆସିଲେ । ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଆସିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖିପାରିଲେ । ଆଉ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, “ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟପୁତ୍ର, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।”

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. ପୂର୍ବ ଦେଶରୁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କ’ଣ ଦେଲେ ?
୨. କେଉଁ ନଗରରେ ପ୍ରଥମେ ଏମାନେ ରହିଥିଲେ ଓ କାହା ସହିତ ସେମାନେ କଥା ହୋଇଥିଲେ ?

୩. କାହିଁକି ଈଶ୍ୱର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିସରକୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ କହିଲେ ଓ କିପରି ସେ ଜାଣିପାରିଲେ କେବେ ଫେରିଯିବା ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟେ ?
୪. କେଉଁଠାରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ପ୍ରଚାର କଲେ ?
୫. ସେ କେଉଁପ୍ରକାର ଦେଖାଗଲେ ?
୬. ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର କ’ଣ ବାକ୍ୟ ଥିଲା ?
୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମନଫେରଣ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର କ’ଣ ହେଲା ?
୮. କାହିଁକି ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କୁ “କାଳସର୍ପର ବଂଶ” କହିଲେ ?
୯. ଯୋହନ କହିଲେ, ମୋ’ ଉତ୍ତରରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋ’ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିମାନ । ସେ କହିଲେ, ସେ ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିବେ । ଆଉ ସେ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଯେ ଅଲିଭା _____ରେ ଦଗ୍ଧ ହେବେ ।
୧୦. ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କିଏ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସିଲେ ?
୧୧. ଯୀଶୁ କହିଲେ ଯଦିବା ଯୋହନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ । ତାହାର କାରଣ ଯୀଶୁ କ’ଣ ଦେଲେ ?
୧୨. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଜଳରୁ ଉପରକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ହେଲା ?

“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୨

ମାଧୁର ୨-୩

୧. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବା । ଇଶ୍ଵର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବହୁତ କିଛି କରିବାକୁ କହିଲେ ନ ହେଲେ ସେ ତାହା କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ଯଦିବା ମରିୟମ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ତଥାପି ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନି ମରିୟମଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ । ଯଦିବା ମରିୟମଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାକୁ ବୁଝିବାରେ ତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ଭବ ଲାଗିଥିଲା । ତା’ପରେ ସେମାନେ ବେଥଲିହେମରେ ବସବାସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପରେ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ । ମିଶର ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଦେଶ ଥିଲା । ସେଠାରେ ସେମାନେ ବିଦେଶୀ ଭାଷା କହିଲେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏକ ଭିନ୍ନ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କଲେ । ଏହିପ୍ରକାରେ ଜଣେ ମଣିଷକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗୋଟିଏ ଭ୍ରୂଆ ସହିତ ବୁଲିବା ସହଜ ନୁହେଁ, ଯାହା ବି ହେଉ, ସେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଵରୂପ, ଯାଶୁଙ୍କର ଜୀବନ ବିସ୍ତାର ହୋଇଥିଲା ।

ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ବିଶେଷ ଯୋଜନା ଥିଲା, ସେହିପ୍ରକାରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଶେଷ ଯୋଜନାସବୁ ଅଛି । ବାଇବଲରେ କୁହାଯାଏ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଥିବା ସମୟରୁ ହିଁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଓ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ସର୍ବୋତ୍ତମକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଚାହୁଁ, ତେବେ ଅତି ଯତ୍ନ ସହ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ୁ ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ, ଇଶ୍ଵର ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଥା କହିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ୁ ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ସିଧାସଳଖ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଥାନ୍ତି । ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିଶେଷ ନିଷ୍ଠି ନେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଥାନ୍ତି । ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାଛିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କଠିନ ସମୟ ଆସିବା ପୂର୍ବେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସଦୃଶ ନିଷ୍ଠି ନେବୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଯାହା ବି ହେଉ ନା କହିବି ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, କଲେଜରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ସାଙ୍ଗ ଅଛି, ଯିଏକି ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟେ । ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ, କିନ୍ତୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟେ । ସେ ଅନେକ ପୁଅମାନଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ବତରାଇ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ହେଲା ନାହିଁ । ଆଉ ଦିନେ ଜଣେ ପୁଅ ଯିଏକି ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆସିଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଜ୍ଞାନୀ, ହସହସ ଓ ଧନୀ ଥିଲା । ସେ ଝିଅ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲା, ତା’ଠାରୁ ଅଧିକସବୁ ସେ ପୁଅ

ପାଖରେ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ନ ଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ସେ ପୁଅର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା । ମୋର ସାଙ୍ଗ ଜାଣିଥିଲା ଯେ, ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ କି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ନିଷ୍ଠି ନେବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଜଟିଳ ଥିଲା । ସେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଲାଗୁଥାଏ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାଥୀମାନେ ସ୍ଵାମୀ ପାଇସାରିଥିଲେ । ତା’ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେହି ପୁଅଟି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମାନିବାରେ ସେ ନିଷ୍ଠି ନେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା ଓ ସେ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ଠି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ଯୋଷେଫ କରିଥିଲେ, ସେହିପ୍ରକାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ସେ ସମର୍ଥ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ଠି ନେଲେ ଓ ଜଣେ ଭୁଲ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ଆଉ ସେହି ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ଠି ହେତୁ ସେ ଆଜି ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ପାଉଅଛନ୍ତି ।

* କ’ଣ ଇଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି ବିଶେଷତା ନିମନ୍ତେ କଥା କହୁଛନ୍ତି ? କ’ଣ ସେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚାହାଁନ୍ତି ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ ବଦଳାଇବାରେ କଷ୍ଟକର ଅଟେ ? ଯଦି ଏହା ହିଁ ଅଟେ ଏବଂ ଆପଣ ସହଜ ମନେ କରୁନାହାନ୍ତି (ଦୟାକରି ଅନ୍ୟକୁ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କୁ ପରେ ଅସହଜ ମନେ ହେବ), ଦଳରେ ଏହା ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଖାତାରେ, ଆପଣଙ୍କ ନାମ ତଳେ ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ - ମନେରଖି ସପ୍ତାହଯାକ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ବଳ ଦିଅନ୍ତି କି ତାଙ୍କୁ ଆପଣ ମାନିପାରିବେ ।

୨. ଯାଶୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା ପୂର୍ବେ, ତାହାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ, ସେ ଆମ ସମସ୍ତ ଅନୁଗମନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଯାଶୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଫେରିଯିବା ପୂର୍ବେ କହିଥିବା କଥାକୁ ଆସନ୍ତୁ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା : “ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ।” ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶିଖୁକୁ କି, କେମିତି ବାହାରେ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବୁ । ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଅଛି ଯାହା ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

❖ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦତ୍ତ ଏକ ସାଧାରଣ ଆଜ୍ଞା ଅଟେ ପାଳନ କରିବାକୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଜଣେ ପରିପକ୍ୱ ବିଶ୍ଵାସୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ସଙ୍କେତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଳରେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ଵାସୀ ରୂପେ ଉପରକୁ ଉଠିଥାଏ । ବାପ୍ତିସ୍ମ ଏକ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଥା ନୁହେଁ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ସଂସ୍ଥା ବା ଗୋଷ୍ଠୀର ଚିହ୍ନ ଦିଏ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ଆତ୍ମିକ ଅନୁଭବ ନାହିଁ ଯାହାକି ପାପର

ଜୀବନକୁ ଧୋଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ସଙ୍କେତ ଅଟେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଏହା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରମାଣ ।

- ❖ ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେଇ ନ ଥିଲେ । ଲୁକ ରଚିତ ସୁସମାଚାରରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ, ଏକ ଶିଶୁ ରୂପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ନିଆ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଯାଜକ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ । ଏହା ଏକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନ ଥିଲା ।
- ❖ ତାହାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ଏକ ମନୋନୟନ ଥିଲା ଯାହା ସେ ନିଜେ ବାଛିଥିଲେ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଏହା ତାହାଙ୍କର ମାତାପିତାମାନେ କରିଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦାହରଣରେ, ଆମେମାନେ ନିଜେ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାକୁ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

* ବାପ୍ତିସ୍ମ ବିଷୟରେ ଆପଣ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ? କ'ଣ ଲାଗୁଛି କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦାହରଣରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବା ଏକ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ଅଟେ ? ଆପଣଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାର ଅଛି କି ? ଯଦି ଆପଣ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକେ କ'ଣ ଭାବିବେ ? ଆପଣ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ?

ଶ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୩

ମାଧ୍ୟୁକ ୪

“ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୋଗୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।” ମାଧ୍ୟୁକ ୪:୪

**ନେତା ମନେରଖ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଦଳରେ ଏମିତି କିଏ ସଦସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତ କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷିତ, ତାହାହେଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିୟମକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।*

ପୁନଃବିଚାର

- ୧. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ, ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଯାହାର ଅନୁବାଦିକ ଅର୍ଥ, “ଇଶ୍ୱର _____” ।
- ୨. ଯୀଶୁ କହିଲେ ବିଜୁଳି ଯେପରି _____ ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଆଗମନ ହେବ ।
- ୩. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ । _____ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ ।
- ୪. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ସେ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଅନେକେ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କହି ଅନେକ କର୍ମ କରିବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ହେବ କି ଉଷ୍ଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା _____ ନ ହେବା ପାଇଁ ।
- ୫. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମକୁ ତାଡ଼ନା ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମେ ନିଜକୁ ନିଜେ _____ ମନେ କରିବା ଉଚିତ ।
- ୬. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କେବଳ _____ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି ।
- ୭. _____ ନାମକ ଜଣେ ମଣିଷ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ, ଯିଏ ଓଟଲୋମର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଓ ପଙ୍ଗପାଳ ଖାଉଥିଲେ ।
- ୮. ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣା _____ ସ୍ୱୀକାର କରି ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାକୁ ଆସିଲେ ।

୯. ଯୋହନ କହିଲେ ଯିଏ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ପୃଥ୍ୱୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲିଭା ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରିବେ ।

୧୦. ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମରେ _____ କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ଆକାଶରୁ _____ କହିଲେ ।

୧୧. ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିବା ପୂର୍ବେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶେଷ କଥା କହିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ _____ ଦିଅ ।

୧୨. ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ଯେ ଯୌତ ହେଉଛି ତେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ _____ ନେବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ଏହା ଯେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଯାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ _____ କ୍ଷମା ସହିତ ପରିଚୟ କରାଏ ।

୧୩. ବାପ୍ତିସ୍ମ ଯୀଶୁଙ୍କର _____, ସମାଧି ଓ _____ କୁ ଅଙ୍କିତ କରେ ।

ତାହାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରେ, ଯୀଶୁ ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନୀତ ହେଲେ । ପୁଣି ସେ ଚାଲିଶ ଦିନ ଓ ଚାଲିଶ ରାତ୍ରି ଉପବାସ କରି ଶେଷରେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ । ଆଉ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକ ରୋଟୀ ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ।” ଯୀଶୁ ପୁରାତନ ନିୟମରୁ ଏକ ବାକ୍ୟାଂଶକୁ ଉକ୍ତ କରି କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୋଗୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।”

ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ନଗରୀକୁ ଘେନିଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼, କାରଣ ଲେଖାଅଛି, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ । ଆଉ କାଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଥରରେ ବାଜିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ତୋଳି ଧରିବେ ।” ପୁଣି ବାକ୍ୟ ନେଇ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ।”

ପୁନଶ୍ଚ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଘେନି ଯାଇ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ସେସବୁର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆତ୍ମକୁ ଭୁମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବା ।” ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦୂର ହୁଅ ଶୟତାନ, କାରଣ ଲେଖାଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ପୁଣି କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ।” ଏଥିରେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ମାନି ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା, ଆଉ ଦେଖ ଦୂତମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କେଉଁ ଜାଗାକୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନେଇଥିଲେ ?
୨. ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବେ ଚାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ?
୩. ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷାରେ, ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ'ଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ କହିଲା ?
୪. ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଥରଗୁଡ଼ାକ କ'ଣ କରିବାକୁ କହିଲା ?
୫. ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ, କେମିତି ଯୀଶୁ ଶୟତାନଠାରୁ ଜିତିଲେ ?
୬. ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରର ଉଚ୍ଚ ଶୀଖରେ ନେଇ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ କହିଲା ?
୭. ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଯୀଶୁ ଶୟତାନଠାରୁ କେମିତି ଜିତିଲେ ?
୮. ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା, ଯଦି ସେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କରିବେ, ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ କହିଲା ?
୯. ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ, ଯୀଶୁ କେମିତି ଶୟତାନଠାରୁ ଜୟପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ?

“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୩

ମାଧୁର ୪

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆମେ ଆପଣା ଜୀବନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ପରୀକ୍ଷାର ଅନୁଭୂତି କରିଥାଉ । ଏପରିକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା । ବାଇବେଲରେ କୁହାଯାଏ, ଆମେ ନା କେବଳ ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଉ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ନିଜ ଅଭିଳାଷରୁ ହୋଇଥାଉ (ଯାକୂବ ୧:୧୪) । ବାକ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିରନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହୁଛି, ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟରେ । “କାରଣ ମୁଁ ଯାହା କରେ, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ମୁଁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଯାହା ମୁଁ ଚାହାଁ କରେ, ତାହାହିଁ କରେ । ...କାରଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ, ତାହା କରେ ।” ରୋମାୟ ୭:୧୫ ଏବଂ ୧୯ ।
୨. କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଦୁଇଟି ସ୍ୱଭାବ ଅଛି । ତେଣୁ ଆପଣ ପରୀକ୍ଷାର ଅନୁଭୂତି କରିବେ । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଶରୀରର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର (ପବିତ୍ରଆତ୍ମା)ଙ୍କର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଗାଲାତୀୟ ୫:୧୬-୧୭ରେ କୁହାଯାଏ, “ମୋହର ଭାବ ଏହି, ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଚରଣ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ, ଆଉ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ଶରୀରର ପ୍ରତିକୂଳ, ଯେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ପରସ୍ପରର ବିପରୀତ, ଫଳତଃ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ସେହିସବୁ କରିପାର ନାହିଁ ।” ଏଣୁ ଜୀବନର ଉଭୟ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି ।
୩. ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ ପରୀକ୍ଷା ଉପରେ ଜୟ ପାଇପାରିବା । ବାଇବେଲ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା । ଏକା ୪:୧୨ରେ କୁହାଯାଏ, “କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ, ପୁଣି ଦ୍ୱିଧାର ଖଡ୍ଗଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣତର, ଆଉ ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମା, ଗ୍ରନ୍ଥୀ ଓ ମଜାର ବିଚ୍ଛେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଭେଦକ ଏବଂ ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବର ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଚାରକ ଅଟେ ।” ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଏକରୁ ଅଧିକ ଥର ପଠନ କରନ୍ତୁ । ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ।

ଏହି ବାକ୍ୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କେଉଁ ଅସ୍ତ୍ର ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି ? ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କ'ଣ କରିପାରେ ?

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶର ପୁସ୍ତକ ନୁହେଁ । ଏହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରୂପେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଥା କହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଏହା ଆତ୍ମର ଆତ୍ମାର ଗର୍ଭ, ମଜା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ, ଯାହା କେବଳ ଈଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁକାରୀମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ତାହା ହେଉଛି, ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ ଏକାକୀ ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ହେବ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବାକୁ ଶୟତାନ କିଛି ମଧ୍ୟ କରିପାରେ, କାରଣ ସେ ଜାଣେ କି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳର ଉତ୍ସ ଅଟେ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଆମେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଅଛୁ; ଆମେ ତ ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁ, ଆମେ ବହୁତ ନିଦ୍ରାକୁ, ବାଇବଲକୁ ବୁଝିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ, ଏପରି ହଜାର ହଜାର ବାହାନାକୁ ଆଣିବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାକୁ ଭଲରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ସେମାନେ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାକ୍ରମେ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ, ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବାକ୍ୟ ପଢ଼ିବାରେ ସମୟ ଦେଉଛୁ ।

ଏଠାରେ ଅନୁସରଣ ନିମନ୍ତେ କେତେକ ସରଳ ଯୋଜନା :

୧. ଆପଣଙ୍କ ସମୟକୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ କି ଆପଣ ତାହାକୁ କେତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ସେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରନ୍ତୁ ।
୨. ସେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ । କିମ୍ବା ଆପଣ ପ୍ରାୟ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ନିମନ୍ତେ ।

* ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଖାତାରେ ଗୋଟିଏ ପେଜ୍ କିମ୍ବା ଭାଗ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଏକ ଭଲ ଧାରଣା ହୋଇପାରେ, କୁହାଯାଏ “ଧନ୍ୟବାଦ ତୁମକୁ” ଏବଂ ସେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ; ସର୍ବଦା ତାରିଖକୁ ଲେଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ଶୁଭ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆପଣ ଚିପି ରଖନ୍ତି ।
(ମାନରଖନ୍ତୁ ଯଦି ଯୋଗଦାନକାରୀ ଲେଖି ନ ପାରେ, ତେବେ ଏହି ଅଂଶକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଉ ।)

୩. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ : ଆପଣଙ୍କ ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନର ଲୋକମାନେ, ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର, ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନେ, ବିଶେଷକରି ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଓ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସପ୍ତାହର ପ୍ରତିଦିନ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପେଜ୍ କିମ୍ବା ଭାଗ ବନେଇପାରିବେ । ତାକୁ ବିଭାଜନ କରି ସପ୍ତାହରେ ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଧରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବେ । (ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖି କିମ୍ବା ପଢ଼ି ନ ପାରେ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କି ଅନ୍ୟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ ।)

ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ :

<u>ସୋମବାର</u>	<u>ମଙ୍ଗଳବାର</u>
ପାମ୍ ଆଣ୍ଟି	ବୁଢ଼ୀମା’/ଜେଜେମା’
ଡେଭିଡ୍ ଅଙ୍କଲ	ମାମା
ରାତେଲ	ବାପା
ଜନ୍ ଡେଭିଡ୍	ମାର୍ସେଲୋ ପାଳକ

* ଏହା ସ୍ଥାନରେ ରହି ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ କଲେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ଯଦ୍ୱାରା ପରେ ଏହାକୁ ପରେ ନ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।

୪. ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପଠନ କରି ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ । ବାଇବଲ କହେ ଯେମିତି ଅନ୍ୟ ବହିସବୁ ପଢ଼ିଥାଉ ସେହିପ୍ରକାରେ ବାଇବଲ ପଢ଼ାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ । ଏହାର ଅର୍ଥ :

- ଧିରେ ଧିରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣ ପଢ଼ି ନ ପାରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ ଥିବା କାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଢ଼ିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।
- ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ଗଭୀରତାର ସହିତ ଏହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ନ୍ତୁ । ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ କିମ୍ବା ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେଲେ, ଅନେକଥର ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।
- ଯଦି ସମ୍ଭବ, ଆପଣଙ୍କର ନାମକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟତାରେ ରଖନ୍ତୁ । ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ, “ତୁମର ପିତା ଓ ମାତାର ଆଦର କର” । ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରୂପରେ ନେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତୁମେ ପିତା ଓ ମାତାର ଆଦର ନିଶ୍ଚୟ କରିବ ।”

ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ନେଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତା ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ, “ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଭୁ ମୋହର ବାପା ଏବଂ ମା’ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ । ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ତୁମେ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯିଏ ମୋର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋର ସାଂସାରିକ ବାପା ନାହାନ୍ତି, ତୁମେ ସେଠାରେ ରହିଥାଅ ।

ବାଇବଲରେ ଅନେକ ଆଦିକ ସତ୍ୟସବୁ ରହିଛି, ଏହିକ୍ଷଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । କେମିତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରିପାରିବେ, ଏଠାରେ ତା’ର ଏକ ନମୁନା ।

* ଆଜି ଆଲୋଚନା କରିଥିବା ବିଷୟକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା । ମାଥୁ ୫, ଏଠାରେ ରହିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଥମ ଚିନି କିମ୍ବା ଚାରୋଟି ବାକ୍ୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଯଦି କେହି ପଢ଼ି ଜାଣେ ନାହିଁ, ତେବେ ନେତା ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିବରଣୀ ନ କରି ଅନେକଥର ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

* ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ସେହି ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ବାକ୍ୟରେ ନିଜର ନାମକୁ ଲଗାଇପାରୁ ଭଲ ହେବ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ କଥା କହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏକ ଉଦାହରଣ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏହାହିଁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ । ଏଗୁଡ଼ାକ ସେହି ବାକ୍ୟ ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଜଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କଥା କହିଥାନ୍ତି, ଯଦି ସେ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼େ ।

ବାକ୍ୟ ୩ : “ଆତ୍ମାରେ ଦାନହୀନ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ।”

(“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ”ର ଉଦାହରଣ) ବାକ୍ୟ ୩ ଯଦି ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଦାନହୀନ, ତେବେ ମୁଁ ଧନ୍ୟ । କାରଣ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବି । ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ଆତ୍ମାରେ ଦାନହୀନ ହେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ମୁଁ ଗର୍ବିତ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ମୋ’ ଜୀବନରେ କରୁଅଛ । ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଭୁ କି ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି । ସତରେ ମୁଁ ଜାଣେ ଧନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ବାକ୍ୟ ୪ : “ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସାହୁନାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।”

(“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ”ର ଉଦାହରଣ) ବାକ୍ୟ ୪ ଶୋକରେ ଧନ୍ୟ ହେବାର ଚିନ୍ତା କରିବା ମୋ’ ପାଇଁ କଠିନ ଅଟେ, କାରଣ ଶୋକ କରିବା ଦୁଃଖର ସମୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁସରଣକାରୀ ରୂପେ, ମୁଁ ତାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଅଟେ କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଆଶା ଅଛି । ଈଶ୍ୱର ଆଶା ଦିଅନ୍ତି ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ସାହୁନା ଅଟେ । ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାହୁନା ଦେବା ନିମନ୍ତେ, ଯେବେ ମୁଁ ମୋର ମା’ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଥିଲି । ମୋ’ ଜୀବନରେ ସେହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଯିଏ ମୋର ଦୁଃଖ ସମୟରେ ଭୌତିକ ସାହୁନା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଧନ୍ୟବାଦ ସେହି ସାହୁନା ନିମନ୍ତେ ଯାହା ମୋତେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋ’ ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ହଁ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ତାହା ଦେଖିପାରୁଅଛି କି ଶୋକର ସମୟର ଏକ ବିଶ୍ୱାସୀ ରୂପେ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ମୋର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ହେତୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ ପ୍ରଭୁ ।

କୌଣସି ବିଶେଷ ନମୁନା ନାହିଁ, ବିଶେଷ ବାକ୍ୟ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ବିଶେଷ ମାଧ୍ୟମ ନାହିଁ । କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଭାତରେ ଅବଶୋଷ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେଠାରେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ଗଭୀର ସ୍ଥାନରେ କଥା କହିବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରୂପେ ନିରନ୍ତରଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଆମେ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରିବା । କେବଳ ଯେ ଆମେ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବା ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ପ୍ରେମ ଓ ଈଶ୍ୱରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ଜାଣିବା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନରେ ଏକ ବିଜୟର କଞ୍ଚୁ ଅଟେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବାର କଞ୍ଚୁ ଅଟେ ।

* ଯଦି ଆପଣ ସକ୍ଷମ, ଧ୍ୟାନ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଖାତାକୁ ଶେଷ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ଯେବେ ଯେବେ ବାଲବଳ ଖୋଲିବେ, ପ୍ରତିଦିନ ତାରିଖକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଅତିକମରେ ଈଶ୍ୱର କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ଲେଖିରଖନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ବିଚାରକୁ ଲେଖିବା ବେଳେବେଳେ ଏହା ସହଜ ଅଟେ । କିମ୍ବା ଆହୁରି ଭଲ ହୋଇପାରିବ ଯଦି ଆପଣ ଈଶ୍ୱର କହୁଥିବା ବାକ୍ୟକୁ ଆପଣ ପଢ଼ିବେ । ଏହା ଆପଣ ଓ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ବହୁମୁଖ୍ୟ କ୍ଷଣ ଅଟେ ।

* ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ନିଜେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତିଦିନ ଅତିକମରେ ୧୫ ମିନିଟ୍ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସମୟ ବିତାନ୍ତୁ । ଯଦି ସମ୍ଭବ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୋଟିଏ ବିଷୟକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ପଢ଼ିପାରୁନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଏମିତି ଜଣଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତୁ ଯିଏ ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରତିଦିନ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ପଢ଼ି ଦେଇପାରେ ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ।

* ଆସନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ (ମାଥୁର ୫)କୁ ନିରନ୍ତର ପଠନ କରିବା । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଭିତରେ ହିଁ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ କିଛି ଜଳଦି ନାହିଁ । ଯଦି ଆପଣ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତା’ର ଅନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ, ତା’ପରେ ତା’ର ଅନ୍ୟଟି ଆଉ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନବେଳେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ଅନୁଭୂତି ପାଇଛନ୍ତି, ସେସବୁକୁ ଆମେ ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ପରସ୍ପରକୁ ବାଣ୍ଟିବା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ମାଛ ଧରାଳୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୟକୁ ଦୂର କରିବା” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୪

ମାଧ୍ୟୁକ ୪-୮

“ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅଜ୍ଞବିଶ୍ୱାସୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏଡ଼େ ଭୀରୁ ? ସେତେବେଳେ ସେ ଉଠି ପବନ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ ଧମକ ଦେଲେ, ଆଉ ସବୁ ଧୀରସ୍ଥିର ହେଲା ।”

ମାଧ୍ୟୁକ ୮:୨୬

**ଏକ ନେତା ରୂପେ, ଆପଣ ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ବାଲବଳ ପଢ଼ିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି କି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ।*

**ସପ୍ତାହର ଅଧ୍ୟୟନ ଅଭ୍ୟାସ ହେତୁ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କି, ଅଧ୍ୟୟନର ଆରମ୍ଭ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁରୋଧକୁ ନିଅନ୍ତୁ ଶେଷରେ ନୁହେଁ । ଗଞ୍ଜ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବେ ହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ନିଅନ୍ତୁ ।*

ପୁନଃବିଚାର

- ୧. ଯିଶାଇ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଯାହାର ଅନୁବାଦିକ ଅର୍ଥ, “_____ ଇଶ୍ୱର” ।
- ୨. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଜୀତ ପର୍ବତରେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଜାଗ୍ରତ ରୁହନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ _____ ନ ହୁଅନ୍ତି । ଯଦିବା ସେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି କହିବେ ଅବା ଅନେକ ଅଭୂତ କର୍ମମାନ କରିବେ ।
- ୩. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ପୁନଃଆଗମନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ _____ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ ।
- ୪. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ କେବଳ _____ ହିଁ ଜାଣିବେ ।
- ୫. ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଅନେକଙ୍କୁ _____ ରୁ ମନଫେରଣର ବାସ୍ତବ ଦେଲେ ।

- ୬. ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିବା ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ଦ୍ୱାରା _____ ନିଅନ୍ତୁ ।
- ୭. ଯୋହନ କହିଲେ, ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଯେ କେହି ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ସେ ଅଲିଭା _____ରେ ନିକ୍ଷେପ ହେବ ।
- ୮. ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷାରେ, ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜକୁ _____ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲା ।
- ୯. ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନଇଁପଢ଼ି _____ କରିବାକୁ କହିଲା ।
- ୧୦. ଯୀଶୁ ତିନିଥର _____କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଶୟତାନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
- ୧୧. ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆହୁରି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମକୁ ପ୍ରତିଦିନ ତାହାଙ୍କ ସହିତ _____ ବିଚାରିବାକୁ ହେବ ।
- ୧୨. ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟ କ’ଣ ସେହି ଦୁଇଟି ସ୍ୱଭାବ ଅଛି ଯାହା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ? ଶରୀରର ଆତ୍ମା ଓ _____ର ଆତ୍ମା ।
- ୧୩. ଯଦି ଆମେ ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜୟ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ _____ଙ୍କ ସହିତ ଏକାକୀ ସମୟ ବିଚାରିବା ଦରକାର ।
- ୧୪. ଯଦି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ଆମେ _____ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏକାକୀ ସମୟ ବିଚାରିବା ।

ପ୍ରାନ୍ତରରୁ ଫେରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ସାର୍ବଜନିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ ଗାଲିଲୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସମୁଦ୍ରକୂଳସ୍ଥିତ କଫର୍ନାହୁମକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ । ସେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ପ୍ରଚାର କରିଥିବା ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କଲେ, “ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆହୁତ ଦୁଇ ଶିଷ୍ୟ ହେଲେ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆନ୍ଦ୍ରୟାସ । ଏହି ଦୁଇ ଭାଇ ଗାଲିଲୀର ସମୁଦ୍ରରେ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଜାଲ ପକାଉଥିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।”

ପୁଣି ସେ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଜାଲ ସଜାଡୁଥିବା ଦେଖିଲେ । ସେ ସେହି ଦୁଇପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ କହିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯାକୂବ ଓ ଯୋହନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାପା ଥିଲେ ଜେବଦୀ ।

ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହ ସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପୀଡ଼ା ସୁସ୍ଥ କରି ସମୁଦାୟ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନରବ ଏତେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶ ସୁରିୟାରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଦେଖିଲେ କି ଏ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘେନି ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କଲେ । ସେଠାରେ ସେ ବସି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।

ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶୁଣି, ସେ ଧାରଣ କରିଥିବା ଅଧିକାରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ । କେହିହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ନିଜର ଆରାଧନାରେ ଏପରି ଶିକ୍ଷା କେବେହେଲେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ପର୍ବତରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ଆଉ ସେ ଯେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କୁଷ୍ଠା ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚି କରିପାରନ୍ତି । ଯାଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଶୁଚି ହୁଅ । ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଆପଣା କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ଶୁଚି ହେଲା । ଆଉ ଜଣେ ଶତସେନାପତି କହିଲା, ଯଦି ସେ ତାହାଙ୍କର ପକ୍ଷାଦାତ ଦାସର ରୋଗକୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରନ୍ତେ, ଯିଏକି ଘରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ଯାଶୁ ସେହି ଦାସକୁ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ ।

ଯାଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଗଲେ, କାରଣ ପିତରଙ୍କ ଶାଶୁ ଜ୍ୱରରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ । ପୁଣି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତେ, ତାଙ୍କର ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା । ପରେ ସେ ଉଠି ସେମାନଙ୍କର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ପୁଣି ଯାଶୁ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେଠାରେ ରହି ସମସ୍ତ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ ଓ ଭୃତ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦୂର କଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଜନସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ୁ ନାହାନ୍ତି, ସେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ ଆମେ ଗାଲିଲୀର ଆରପାରିକି ଯିବା । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟପାରିକି ଯିବାକୁ ଚାହଁଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ରାତ୍ର ହୋଇସାରିଥିଲା । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିଲେ, ଅକସ୍ମାତ୍ ଏକ ଝଡ଼ ଆସିଲା ଏବଂ ତେଜ ସେ ନୌକାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲା ।

ନିଜେ ମାଛ ଧରାଳୀ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ କି ସେମାନେ କେତେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଅତି ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । ମାତ୍ର ଯାଶୁ ଶୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଉଠି ନ ଥିଲେ ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଭୀତ ହୋଇ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଉଠାଇ କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମରୁଅଛୁ, ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କର” । ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ଵାସୀମାନେ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ ?” ଏଥିରେ ସେ ଉଠି ପବନକୁ ଧମକ ଦେଇ ସମୁଦ୍ରକୁ କହିଲେ ତୁନିହ, ରୁପକର । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଚମକିତ ହେଲେ ଓ ପରସ୍ପରକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ତେବେ କିଏ ଯେ, ପବନ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉଭୟ ଏହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ।

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. ସେହି ସନ୍ଦେଶ କ’ଣ ଥିଲା ଯାହା ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ?
୨. ପ୍ରଥମେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପେଶା କ’ଣ ଥିଲା ?

୩. କାହିଁକି ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ?
୪. ଯାଶୁ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବା ପରେ, ସେ ଜଣେ ଗମ୍ଭୀର ଶାରୀରିକ ରୋଗୀକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ରୋଗ କ’ଣ ଥିଲା ?
୫. ପରେ ସେ ଶତସେନାପତିର ଦାସକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ସେହି ଦାସର କ’ଣ ସମସ୍ୟା ଥିଲା ?
୬. ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ । ସେ ପିତରଙ୍କର କ’ଣ ହେବେ ?
୭. ଯାଶୁ କାହିଁକି ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ର ଆରପାରିକି ଯିବାକୁ ଚାହଁଲେ ?
୮. ଯାଶୁ ନୌକାରେ କ’ଣ କଲେ ?
୯. ଯାଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଭୀତ ହେଲେ ?
୧୦. ଯାଶୁ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକାଇଲେ ?
୧୧. ଯାଶୁ ଝଡ଼ତୋଫାନକୁ ଶାନ୍ତ କରିବାର ଦେଖିଲା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ’ଣ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଥିଲା ?

“ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୪

ମାଧୁର ୪-୮

୧. ଯୀଶୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ “ମନୁଷ୍ୟ ଧରାଳୀ” ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଛି, ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତି କି, ଆମେ ତାହାକୁ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଦେଖି, ସହର ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିବା । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଫେରିଯିବା ପୂର୍ବେ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଶେଷ ବାକ୍ୟ ଥିଲା । ଅଧ୍ୟୟନର ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକୁ କେମିତି ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଅନ୍ୟକୁ କହିପାରିବା ତାହା ଶିଖିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ଯେପରିକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ଡରନ୍ତୁ । ଆମେ ଏହିପରି ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ, “ମୁଁ କିଏ ଯେ, ମୋର ସାମିତତା ମଧ୍ୟରେ, କେମିତି ମୁଁ କାହାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କହିପାରେ ? ପୁଣି ଯଦିବା ମୁଁ ଏହା କରିପାରେ, ତଥାପି ମୁଁ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଏକ ଛୋଟ କୋଣରେ ରହୁଅଛି । ଯୀଶୁ କେମିତି ଆଶା କରିପାରନ୍ତି କି ମୁଁ ଦୁନିଆର ଅନ୍ୟ କୋଣରେ ଯାଇ କିଛି ଭିନ୍ନ କରିପାରିବି ?

ବାଇବଲ କହେ ଯଦିବା ଆମେ ଏକ ଅତି ଦକ୍ଷ ବକ୍ତା ଯିଏ କି ଦୁନିଆରେ ବିରଳ, ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବାରେ ଆମେ କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଣିପାରିବା ନାହିଁ । ଯେବେ ଆମେ ଆମ ହୃଦୟକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ଏହା କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆମକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଯାହା ଆମକୁ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନେଲା ।

ଯୋହନ ୧୬:୮ରେ କୁହାଯାଏ, “ସେ ଆସି ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ।”

ମନୁଷ୍ୟ ଧରାଳୀ ରୂପେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଲା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜୀବନର ଜାଲକୁ ଧରି ରଖିବା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଆଶୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଛକୁ ଆମେମାନେ ଧରି ରଖିବା ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବାଣ୍ଟିବାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହେଉଛି, ଯାହା ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ କହିବା । ଏହିପ୍ରକାର ଉପସ୍ଥାପନାକୁ “ସାକ୍ଷ୍ୟ” କୁହାଯାଏ । “ସାକ୍ଷ୍ୟ” ଶବ୍ଦଟି ବିଚାରାଳୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ଏକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ସେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଆଉ ସେ ଯାହା ପ୍ରଥମଥର କହିଲା । ଜଣକର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସରଳ ଅଟେ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶିଖିବାର କେତେକ ପଦ୍ଧତି :

- ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତୀତକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର କି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପୂର୍ବେ ସେ କିପରି ଥିଲେ ।
- ପ୍ରଥମେ କେମିତି ଆପଣଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

- ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଜାଣିପାରିଲେ କି ଯୀଶୁ ହିଁ ଇଶ୍ୱର ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣ ଜୀବନ ଦେବାରେ ଆପଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
- ପରିଶେଷରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ କରିଥିବା ଭିନ୍ନତା ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
- ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଏସବୁ ଚାଲିବା ପରେ, ଆସନ୍ତୁ ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଦଳ ଓ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କହିବା । ଏହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କି, ତିନି ମିନିଟ୍‌ରୁ ଅଧିକ ସମୟ ନ ହେଉ ।

** ନେତା - ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଦଳ ବିଶାଳ ଅଟେ, ତେବେ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରି ସଦସ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଦଳକୁ ବିଭାଜନ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ କହିପାରିବେ ।*

** ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ସମୟ ଅଟେ କି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିରୋଳା ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାହାକୁ କି ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ହୋଇପାରନ୍ତି ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାଳୟର । ହୋଇପାରନ୍ତି ଆମର ଘନିଷ୍ଠ ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଯିଏ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ଦଳରେ କୁହାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଖାତାରେ ଚିପି ରଖୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆଣିବା ଏହା ଦଳର ପ୍ରୟାସ ଅଟେ ।*

୨. ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଲେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ କି ସେମାନେ ଝଡ଼ ତୋଫାନକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ଏଥିନିମନ୍ତେ କି ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଝଡ଼ ତୋଫାନକୁ ଚର୍ତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅନାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଝଡ଼ ତୋଫାନର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା । ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନରେ ପରିଚିତ ନ ଥିଲା । ତାହା ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ । ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଯେକୌଣସି ଝଡ଼ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ମହାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ମୋର ଦେହବର୍ଷ ବୟସର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଅଛି ଯିଏ କି ତା’ର ଜୀବନକୁ ଏ ପୃଥ୍ୱୀରେ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛି । ସେ ଘରର ଚାରିପଟେ ଦୌଡ଼ି ରୁଲେ, ତ୍ରୁଏର ଖୋଲିଦିଏ, ହାଣ୍ଡି ଓ ଆସବାବପତ୍ରକୁ ଚାଣିପକାଏ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତା’ର ଛୋଟ ଛୋଟ ହାତରେ ଆସେ, ତାହା ସେ କରେ । ଦିନେ ଆମେ ଆମ ସାଙ୍ଗଙ୍କ ଘରେ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କରୁଥିଲୁ । ସେହି ସମୟରେ ସେ ତଳେ ଖେଳୁଥାଏ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ବଡ଼ କଳା କୁକୁର ଆସିଲା, ତାହା ଦେଖି ମୋ’ ଝିଅ “ମାମା” ଚିତ୍କାର କରି ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ହୋଇପାରେ ତା’ର ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଡ଼ରେ ଦୌଡ଼ି ମୋ’ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ମୁଁ ତାକୁ ଉଠାଇ ନେଲି ଏବଂ ମୋ’ ହାତରେ ସେ ଅତି ଆରାମ ଅନୁଭବ କଲା । କାହିଁକି ? କାରଣ ସେ ଜାଣେ ଯେ, ମୁଁ ତାକୁ ପ୍ରେମ କରେ ଏବଂ ତାହାର ଯତ୍ନ ଯେ ମୁଁ ନିଏ ଏହା ସେ ବିଶ୍ୱାସ

କରେ । ଏହା କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ ସେହି କୁକୁର ଆଡ଼କୁ ନିଜ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଛି ।

ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମେ ଆମ ଜୀବନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଲୁ, ଆମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ହେଲୁ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକାରୀ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭୟର ସମୟରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆମେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କ ଭୁଜରେ ସେ ଭୟସବୁକୁ ଦୂର କରନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କ ବାହୁ ତଳେ ରଖିବା, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାର ନାମ ଦାଉଦ ଥିଲା । ସେ ଜଣେ ଶାଉଳ ନାମକ ରାଜା ହେତୁ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା, ଭୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ । ଯେମିତି ଦାଉଦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନେକ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଲେ ଓ ତାହା ସମୀପରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଅନେକ ଗୀତସବୁକୁ ଲେଖିଲେ ଯାହାକୁ “ଗୀତସଂହିତା” କୁହାଯାଏ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରଣାପ୍ରାପ୍ତ ଗୀତଗୁଡ଼ାକ ଅଛି । ଏହିପ୍ରକାରେ ୧୫୦ଟି ଗୀତ ଅଛି । ସମସ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେସବୁ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମିଳେ । ସେ ଭୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଗୀତସବୁକୁ ଲେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଧ୍ୟାନ କରି ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ କରୁଛି - ଗୀତସଂହିତା ୨୭ । ଏହି ସପ୍ତାହର ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟରେ ଏହାକୁ ପଠନ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ ପୁରାତନ ନିୟମ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହାକୁ ଏହି ସାମଗ୍ରୀରେ ସଂଳଗ୍ନ କରିଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୟକୁ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାଗନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ସୁରକ୍ଷାର ବାହୁ ଉପରକୁ ଚଢ଼ନ୍ତୁ ।

* ଏହି ସପ୍ତାହକୁ ପ୍ରାର୍ଥନାର ସହ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏଥର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହଯୋଗକାରୀ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀର ସାଥୀ ଖୋଜନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଥିବା ସେ ବଡ଼ ଭୟ ବିଷୟରେ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ । ଭୟ ବିଷୟକୁ ନେଇ ପରସ୍ପରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ବିଶେଷ କରି ସେସବୁକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, ଭୟକୁ ଦୂର କରି ତା' ବଦଳରେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ଆପଣ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି ଯଦିବା କେତେକ ବିଷୟ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଅଟେ ।

ଗୀତସଂହିତା ୨୭

ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ଦୀପ୍ତି ଓ ମୋହର ପରିତ୍ରାଣ; ମୁଁ କାହାକୁ ଭୟ କରିବି ?
ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ଜୀବନର ବଳ; ମୁଁ କାହାଠାରୁ ଭୀତ ହେବି ?
ଦୁର୍ଘର୍ମକାରୀଗଣ ମୋହର ମାଂସ ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାବେଳେ ମୋର ସେହି ବିପକ୍ଷ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଝୁଣି ପଡ଼ିତ ହେଲେ ।

ସୈନ୍ୟଦଳ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣି କଲେହେଁ ମୋହର ଅନ୍ତଃକରଣ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ;
ଯେବେ ଯୁଦ୍ଧ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠେ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସାହସିକ ହେବି ।

ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଯେମନ୍ତ ଯାବଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ବାସ କରିବି,
ଏହି ଏକ ବିଷୟ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ମାଗିଅଛି, ତାହାହିଁ ମୁଁ ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବି ।
କାରଣ ବିପଦ ଦିନରେ ସେ ଆପଣା ଆବାସରେ ମୋତେ ଗୋପନ କରି ରଖିବେ;
ସେ ଆପଣା ତମ୍ବୁର ଅନ୍ତରାଳରେ ମୋତେ ଲୁଚାଇବେ;
ସେ ମୋତେ ଶୈଳ ଉପରକୁ ଉଠାଇବେ ।

ଏଣୁ ଏବେ ମୋ' ଚତୁର୍ଦ୍ଧିଗସ୍ଥିତ ଶତ୍ରୁଗଣ ଉପରେ ମୋହର ମସ୍ତକ ଉନ୍ମତ ହେବ;
ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ତମ୍ବୁରେ ଜୟଧ୍ଵନିର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି;
ମୁଁ ଗାନ କରିବି, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବି ।
ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ମୁଁ ଆପଣା ରବରେ ଡାକିବାବେଳେ ଶୁଣ;
ମୋ'ପ୍ରତି ଦୟା କର ଓ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
(ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କହିଲ,) ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ମୁଖ ଅନୁକ୍ଷଣ କର;
ମୋ' ଅନ୍ତଃକରଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲା, ସଦାପ୍ରଭୋ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବି ।
ମୋ'ଠାରୁ ଆପଣା ମୁଖ ଲୁଚାଅ ନାହିଁ;
କ୍ରୋଧରେ ଆପଣା ଦାସକୁ ଦୂର କର ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହାୟ ହୋଇଅଛ;
ହେ ମୋ' ପରିତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ ଦୂର କର ନାହିଁ, କିଅବା ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
କାରଣ ମୋହର ପିତା ଓ ମୋହର ମାତା ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି,
ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉଠାଇ ନେବେ ।

ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ମୋହର ଶତ୍ରୁଗଣ ସକାଶୁଁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ମାର୍ଗ ଶିଖାଅ;
ଓ ସରଳ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅ ।
ମୋ' ବିପକ୍ଷଗଣର ବାଞ୍ଛାରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ;
କାରଣ ମିଥ୍ୟାସାକ୍ଷୀମାନେ ଓ ନିଷ୍ଠୁରତା ରୂପ ନିଶ୍ଵାସ ମାରିବା ଲୋକେ ମୋ' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଅଛନ୍ତି ।
ମୁଁ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମଙ୍ଗଳଭାବ ଦେଖିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନ ଥିଲେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର;
ବଳବାନ୍ ହୁଅ, ଓ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତଃକରଣ ସାହସିକ ହେଉ;
ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ପ୍ରେମ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜାଗତିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥ” -

ଅଧ୍ୟାୟ - ୫

ମାଧ୍ୟ ୮-୧୦

“ଆଉ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଥିଲେ ।” ମାଧ୍ୟ ୯:୩୬

*ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବେ, ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ କି କେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକାକୀ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଛନ୍ତି । କର୍କଶ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମରେ ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ କରନ୍ତୁ ଯେପରି ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ରହିବେ । ପ୍ରତିଜଣଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତୁ ଯେପରି ସେମାନେ ମାଧ୍ୟ ରଚିତ ସୁସମାଚାରକୁ ଶେଷ ଯାଏଁ ପଢ଼ିବେ । ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି କି । ଦେଖନ୍ତୁ ଏହି ସପ୍ତାହରେ କାହାକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି କି ନାହିଁ ।

ପୁନଃବିଚାର

୧. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ କି ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “_____ ଇଶ୍ୱର” ।
୨. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଯେବେ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରି ଆସିବେ _____ ତାଙ୍କୁ ମହାପରାକ୍ରମ ଓ ମହାମହିମା ସହିତ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆସିବା ଦେଖିବେ ।
୩. ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ _____କୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ।
୪. ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା _____ରୁ ମନଫେରଣ କଲେ, ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ ।
୫. ଯୋହନ କହିଲେ, ଯିଏ ଆସୁଅଛନ୍ତି ସେ ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ବିଭକ୍ତ କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅଲିଭା _____ରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ ।
୬. ଯୀଶୁ ଶୟତାନକୁ ତିନିଥର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ _____କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

୭. ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ଏକାକୀ ତାହାଙ୍କ ସହିତ _____ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
୮. ଯୀଶୁ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ _____” ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।
୯. ତୋଫାନ ସମୟରେ ଯୀଶୁ ନୌକାରେ କ’ଣ କରୁଥିଲେ ?
୧୦. ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଭୟଭୀତ ହେଲେ ?
୧୧. ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଲେ କାରଣ ସେମାନେ _____ ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।
୧୨. ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ କି ଯଦି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାହୁର ସୁରକ୍ଷା ତଳେ ରହୁ, ତେବେ ଆମକୁ _____ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଗାଲିଲର ଭୟଙ୍କର ତୋଫାନକୁ ପାର ହେଲା ପରେ, ଯୀଶୁ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ର ପରପାରସ୍ଥ ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ଭୃତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ । ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୟଙ୍କର ଓ ସମାଧି ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିଲେ । ଅକସ୍ମାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଚିକ୍କାର କରି କହିଲା, “ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ, ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭର କ’ଣ ଅଛି ? କ’ଣ ସମୟ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯକ୍ଷଣା ଦେବାକୁ ଆସିଅଛ ?”

ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଭୃତଆତ୍ମାଗ୍ରାସିତ ଲୋକ ରହୁଥିଲେ, କିଛି ଦୂରରେ କେତେକ ଲୋକ ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ଘୁଷୁରି ଚରାଉଥିଲେ । ସେହି ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିନତୀ କରି କହିଲା, ଯଦି ସେ ସେହି ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ତାକୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ କି ସେ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ଯୀଶୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଯାଅ” । ଯେତେବେଳେ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାମାନେ ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପଶିଲେ, ସେଥିରେ ସେ ଘୁଷୁରିମାନେ ଅତି ବେଗରେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ବୁଡ଼ି ମଲେ ।

ସେମାନଙ୍କୁ ଚରାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ପଳାଇଯାଇ ନଗର ଓ ପଲ୍ଲୀଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଘୁଷୁରିଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଜଣାଇଲେ । ସେଥିରେ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିନତି କରି ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଲେ । ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି, ଗାଲିଲୀକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଗାଲିଲୀକୁ ଫେରନ୍ତେ, ଲୋକେ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକି ବହି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯୀଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପକ୍ଷାଘାତରୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ଓ ତାହାର ପାପରୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ । ଲୋକମାନେ ତାହା ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁଣାନୁବାଦ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ନିନ୍ଦକ ରୂପେ ବୁଝିଲେ ।

ସେଠାରୁ ଯାଉ ଯାଉ, ଯୀଶୁ ମାଧ୍ୟ ନାମକ କରଆଦାୟକାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ କର । ଅତିଶୀଘ୍ର ସେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କଲେ । ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଅନେକ କରଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ସହରର ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ । ଫାରୁଶୀମାନେ ତାହା ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୁରୁ

କାହିଁକି କରଗ୍ରାହୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ? ସେଥିରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
 “ମୁଁ ଦୟା ଚାହେଁ, ବଳିଦାନ ନୁହେଁ ।”

ସେଠାରୁ ଓ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାଶୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଥିରେ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧକ୍ଷ ଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ମରିଯାଇଥିଲା । ଯାଶୁ ସେହି ଦୁଃଖ ଗୃହକୁ ଗଲେ ଓ ସେହି ଝିଅର ହାତ ଧରିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃଜୀବନ୍ତ କଲେ ।

ସେ ଦୁଇଜଣ ଅନ୍ଧକୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରି ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଲୋକକୁ କହିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ଯିଏ କେବଳ ମୁକ ଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ସେହି ମନ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ବାହାର କରି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ ।

ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନେକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ବିଚଳିତ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିକ ଥିଲା; ସେମାନେ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ପରି ଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଶସ୍ୟ ସିନା ପ୍ରଚୁର, ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଅଳ୍ପ । ଏଣୁ ଆପଣା ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।”

ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କି ଇସ୍ରାଏଲର ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଲେ; ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା, ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବା ଓ କହିବା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସୁସମାଚାରକୁ ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଅଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ, ଯଦି ସେମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାନ୍ତିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ମାତ୍ର ସେ ତାଙ୍କୁ ସାବଧାନ ମଧ୍ୟ କଲେ କି ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବେ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ବାଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଷମାନଙ୍କ ପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଅଛି । ଅତଏବ ସର୍ପ ପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ କପୋତ ପରି ଅହିଂସକ ହୁଅ ।” ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶାରୀରିକ ଆବଶ୍ୟକତାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ପିତା ଯିଏ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କେଶର ଗଣନା ଜାଣନ୍ତି ଓ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମହାନ ଆଦର କରନ୍ତି ।

ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ପୂର୍ବେ ଏହି କଥା କହି ସମାପ୍ତ କଲେ, “ପୁଣି ଯେକେହି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କେବଳ ଗିନାଏ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଏ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆପଣା ପୁରସ୍କାର ହରାଇବ ନାହିଁ ।”

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. ଭୟଙ୍କର ନୌକାଯାତ୍ରା ପରେ ସମୁଦ୍ର ପରପାରିରେ ଯାଶୁ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ?
୨. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ କ’ଣ କଲେ ?

୩. ଦୁଷ୍ଟୁରିମାନେ କାହିଁକି ନିଜକୁ ନିଜେ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ?
୪. କାହିଁକି ନଗରର ଲୋକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଲେ ?
୫. ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ଯାଶୁ କ’ଣ କଲେ ?
୬. କାହିଁକି ଫାରୁଶୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵର ନିନ୍ଦକ କହିଲେ ?
୭. କାହିଁକି ଫାରୁଶୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭୋଜନ ସାଥୀମାନଙ୍କର ସମାଲୋଚନା କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ମାଥୁରା ଓ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସିଥିଲେ ?
୮. ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କ’ଣ ଥିଲା ?
୯. ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ଝିଅକୁ ଯାଶୁ କ’ଣ କଲେ ?
୧୦. ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯାଶୁ କ’ଣ କଲେ ?
୧୧. ଯିଏ କହିପାରୁ ନ ଥିଲା, ଯାଶୁ କେଉଁପ୍ରକାରେ ତାକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ ? ତାହାର କ’ଣ ଅସୁବିଧା ଥିଲା ?
୧୨. ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ?
୧୩. ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ _____ ପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ _____ ପରି ଅହିଂସକ ହୁଅ ।
୧୪. କେଉଁ ପ୍ରକାର ବିଷୟ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତିତ ନ ହେବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ?
୧୫. ସେ କହିଲେ, ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର _____ର ଗଣନା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

“ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୫

ମାଧୁରୀ ୮-୧୦

୧. ଯାଶୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । ସେ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ, ରୋଗୀ, ଦରିଦ୍ର, ଧନୀ ଓ ବିଶେଷ କରି ପିଲାମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରିଥାନ୍ତି । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି ।

୨. ମଣିଷ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥାଏ । ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦେଖି ନଗରର ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ କରି ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଲା, ସେଥିପ୍ରତି ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଓ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେ ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଲେ । ଯାଶୁ କରିଥିବା ଏହି ମହାନ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷୟ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ । ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ଏହା ସହଜ ବିଷୟ ଅଟେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ପ୍ରାୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଜାଲରେ ପଡ଼ିଥାଉ । ୧ ତାମସ ୬:୧୦ରେ ଲେଖାଯାଏ, “କାରଣ ଧନଲୋଭ ସମସ୍ତ ଅନିଷ୍ଟର ମୂଳ, କେହି କେହି ସେଥିରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ତ୍ୟାଗ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବହୁ ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।” ମାଧୁରୀ ୬:୧୯-୨୧ରେ ଯାଶୁ କରିଥିବା ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଆପଣା ହୃଦୟ ମନେରଖିଆଇପାରନ୍ତି, ଯାହା ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଯେଉଁଠାରେ କାଟ ଓ କଳଙ୍କ କ୍ଷୟ କରେ, ପୁଣି ଚୋରମାନେ ସିନ୍ଧି କାଟି ଚୋରା କରନ୍ତି, ଏପରି ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ କାଟ ଓ କଳଙ୍କ କ୍ଷୟ ନ କରେ ଏବଂ ଚୋରମାନେ ସିନ୍ଧି କାଟି ଚୋରା ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆପଣା ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର । କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ, ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭର ମନ ।”

- ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ : ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ମୁଁ ମୋର ଟଙ୍କାକୁ କେମିତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବି ?
- ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତୁ, କ’ଣ ମୁଁ ମୋର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଉଛି ?
- ମୋର ଜିନିଷପତ୍ର କିଣାକିଣି କରିବାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ କ’ଣ ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନାଦର କରୁଛି ? ମୁଁ ଯେଉଁଭଳିଭାବେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି କ’ଣ ସେଥିରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି ? ଯେଉଁଭଳିଭାବେ ମୁଁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି, କ’ଣ ସେଥିରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ?

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଇଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତା’ର ୧୦% ଦଶମାଂଶକୁ ଚାହିଁଲେ । ନୂତନ ନିୟମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସବୁକିଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ କୁହାଗଲା । ପରମ୍ପରା ରୂପେ, ବିଶ୍ଵାସୀମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଅନୁକରଣ କରି ଅର୍ଜନର ଦଶମାଂଶ ଅର୍ଥ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦଶମାଂଶ କୁହାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଟଙ୍କାକୁ ଇଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଚାହାଁନ୍ତି ? ବାଇବଲରେ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଅବଦାନ କରନ୍ତି, ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ

ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥାନ୍ତି । ବାଇବଲରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଏ କି, ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତି । ଆପଣ ଭାରୁଆଇପାରନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ କେତେ ଗରୀବ ତାହା କ’ଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ?” “ଇଶ୍ଵର କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ମୁଁ ମୋ’ ପାଇଁ କେତେ ରଣ ନେଇଅଛି ?” ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଅତି ଗରୀବ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମିଥିଲେ । ଯାଶୁ ଗରିବୀର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ବୁଝନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, ସେ ଚାହାଁନ୍ତି କି ସେଥିରେ ଆମେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେବା । ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ, କିପରିଭାବେ ଆପଣ ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଆର୍ଥିକତାରେ ଏକ ଅଂଶୀ ହୋଇପାରିବେ ।

୩. ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦଶମାଂଶ ଦେଇ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଓ ପରସ୍ପରକୁ ନିଜର ପ୍ରେମକୁ ଦେଖାନ୍ତୁ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଡ଼ିକ, ଭାବନାତୁଳକ ଓ ଭୌତିକ ସମସ୍ୟାମାନର ସେବା ହେତୁ ଇଶ୍ଵର ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କର ଦଶମାଂଶକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । - ଯଦି ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ନେତାଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ କିପରିଭାବେ ଆପଣ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବେ ।

୪. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସେ ଯେମିତି କରିଛନ୍ତି, ସେମିତି ତାହାଙ୍କର ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁକରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଯେମିତି ଯାଶୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ ଆମେ ସେମିତି କରିପାରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦିଅନ୍ତି । ରୋଗୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଧରିବା ଦରକାର । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାଶୁଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଆମକୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଦରକାର । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଯାଶୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ସେମାନଙ୍କ ଭୌତିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଯାହା ଆମ୍ଭେମାନେ କରିପାରିବା ତାହା ଆମେ କରିବା ଉଚିତ ଓ ବିଶେଷ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତୁ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ । ବିଶେଷ କରି ଆମେ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିବାକୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏକ ବିଶେଷ ପୁରସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ଯେଉଁମାନେ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୫. କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରେମ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ଆମେ ଦୟାଶୀଳ ହେବା । ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ କରଗ୍ରାହୀମାନେ ଏକ ବହୁତ ଭଲ କାରଣ ହେତୁ ନାପସନ୍ଦ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରି ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ସରକାରଙ୍କ

ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯେତିକି ସେମାନେ ଦେବା ଉଚିତ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଆଦାୟ କରି ଅଧିକା ପଇସାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଯିଏ ଚୋରି କରିଛି, ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ସହଜ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ କରି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଟି ସେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଯଦି ସେ ମନଫେରଣ କରିନାହିଁ ।

ତାହାଙ୍କର ଅନୁକାରୀରୂପେ ଯାଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯଦିବା ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, ତାହା ମନ୍ଦ ଅଟେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ପ୍ରେମ କରିବା ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର କ୍ଷମା ବିଷୟରେ ସତ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା । ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ଅନୁତାପ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ବାଇବଲ କହେ, ଆତ୍ମମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାଇବଲ କହେ, ଆତ୍ମମାନେ କ୍ଷମା ଓ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଓ ଦୟାକୁ ଦେଖାଇବା ଦରକାର, ଯଦିବା ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବିନା କରିବା ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଅସମ୍ଭବ ।

ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନ

୧. କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ମୁଁ, ମୋର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓ ମୋର ଦୁନିଆରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଦୟାକୁ ଦେଖାଇପାରିବି ?
୨. ମୋ' ଚର୍ଚ୍ଚପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବଡ଼ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ କ'ଣ ଅଟେ ? ମୁଁ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ କେମିତି କଷ୍ଟ ପାଇଛନ୍ତି ?
୩. ମୋ' ଚର୍ଚ୍ଚପାର୍ଶ୍ଵରେ କଷ୍ଟଭୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମୁଁ କେମିତି ପହଞ୍ଚିପାରିବି ?
୪. ବିଶେଷ କରି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କିପ୍ରକାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଦେଖାପାରିବି ?
୫. କିପରିଭାବେ ମୋ' ଜୀବନରେ ଲୋକମାନେ ଆସିବାପୂର୍ବେ, ଟଙ୍କାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବି ?
୬. କ'ଣ ମୁଁ ମୋର ଟଙ୍କାରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଏ ?
୭. ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦାନ ଦେବା ବିଷୟରେ ଆପଣ କ'ଣ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ର ଏବଂ କ୍ଷମା” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୭

ମାଧୁର ୨୧-୨୭:୧୦

“ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପକ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ।” ୧ ଯୋହନ ୧:୯

ପୁନଃବିଚାର

୧. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ କି ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ _____ ।”
୨. ଯୀଶୁ କହିଲେ _____ କ ବିନା କେହିହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ପୃଥିବୀକୁ ପୁନଃଆଗମନ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
୩. ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କର _____ ରୁ ମନଫେରଣ କଲେ ।
୪. ଇଶ୍ୱରଙ୍କ _____ କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଯୀଶୁ ତିନିଥର ଶୟତାନକୁ ଜବାବ୍ ଦେଲେ ।
୫. ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମାପରେ ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ _____ ସମୟ ବିତାଇବା ଦରକାର ।
୬. ଯୀଶୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ _____” ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।
୭. ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କର ରୋଗକୁ _____ କରି ।
୮. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ କହି ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ, କିନ୍ତୁ _____ ପରି ଜ୍ଞାନୀ ଓ _____ ପରି ଅହିଂସୁକ ହୋଇ ।
୯. ଯୀଶୁ କହିଲେ ଯେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡର _____ ର ଗଣତି ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।
୧୦. ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୋଫାନ ସମୟରେ _____ ନ ହେବାକୁ ।

ଗାଲିଲୀର ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ପ୍ରଚାର କଲେ ଓ ସୁସ୍ଥତା ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଅନେକେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବିବରଣୀ କରି କହିଲେ କି ଏହା ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଥିଲା କି ସେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ପ୍ରବୀଣମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ ଓ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ସମୟ ଆସନ୍ତେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବେତାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏ ସମୟ ଥିଲା ତାହାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯିବାକୁ, ମହାଯାଜକ ଓ ଅନ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାତନା ପାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଏକ ଚହଳ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆପଣା ଲୁଗା ପଥରେ ବିଛାଇଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଗଛରୁ ଡାଳ କାଟି ବିଛାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ କି ସେ ତାହା ଉପରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ଯେମିତି ସେ ଗର୍ଭଭୀ ଉପରେ ବସି ଯାଉଥିଲେ । ଲୋକସମୂହ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହୋଶାନା ଦାଉଦ ସନ୍ତାନ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଲୋକରେ ହୋଶାନା ।”

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ପ୍ରଚାର କରି ଏବଂ ସୁସ୍ଥତା ଦେଇ ରହିଲେ । ମାତ୍ର ଫାରୁଶୀ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ବାଦବିବାଦ ଥିଲା ।

ଇସ୍ତାରିୟୋଥ ଯିହୁଦା ଯୀଶୁଙ୍କର ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇକହିଲା, ମୋତେ କ’ଣ ଦେବେ କୁହନ୍ତୁ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତିରିଶିଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଦେଲେ । ଆଉ ସେ ତାହା ନେଲା ।

ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନର ରାତ୍ରିରେ, ଯାହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବର୍ଷର ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୁଟି ଦିନରେ, ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତିମ ଭୋଜରେ ବସିଲେ । ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ରୋଟୀ ଘେନି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, “ନିଅ ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋର ଶରୀର ।” ପୁଣି ସେ ପାନପାତ୍ର ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, “ଏଥିରୁ ସମସ୍ତେ ପାନ କର । କାରଣ ଯେଉଁ ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପକ୍ଷମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତିତ ହେଉଅଛି, ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ ।”

ଭୋଜନ ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜୀତ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରି କହିଲେ କି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ ପାଇବେ । ପିତର ଶପଥ କରି କହିଲେ କି ସେ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧରାଇବେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଭାବବାଣୀ କରି କହିଲେ ସେ ତ ଧରାଇବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତିନିଥର ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ।

ସେଠାରୁ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗେଥ୍ସେମାନୀକୁ ଘେନିଗଲେ । ସେଠାରେ ସେ ପୁରାତ୍ରି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିତାଇଲେ । ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ତାହା ପ୍ରତି ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିହିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଉଠିଲେ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଯାଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ବଗିଚାକୁ ଆସିଲା । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଆସିଲେ ।

ତାହାଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବାର ଚିହ୍ନ ସଦୃଶ୍ୟ ଯିହୁଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଚୁପ୍ସନ ଦେଲା । ମହାଯାଜକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରି କୟାଫା ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗେଥ୍ସେମାନୀରୁ ପଳାୟନ କଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କୟାଫା ଓ ଅନ୍ୟ ନେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପିତର ବାହାରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବସିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ବସିଥିଲେ, ଜଣେ ଦାସୀ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗାଲିଲୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲ ।” ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ପୁଣି ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରି ଫାଟକ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ଅପେକ୍ଷା

କଲେ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଳିକା ତାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଥିବାର ଦେଖି ଦୋଷ ନ ଲଗାଉଛି । ପୁନର୍ବାର ପିତର ଶପଥ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞତା ପରେ, ଅନ୍ୟମାନେ ଆସି ପିତରକୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ଥିବାର ଦୋଷାରୋପ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଅଭିଶାପ ଓ ଶପଥ ଖାଇ କହୁଛନ୍ତି, “ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।” ତତକ୍ଷଣାତ୍ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । ପୁଣି ଯାଶୁ ଜୀତ ପର୍ବତରେ କହିଥିବା କଥାକୁ ପିତର ମନେପକାଇଲେ । ସେଠାରୁ ସେ ଯାଇ ବହୁତ କ୍ରନ୍ଦନ କଲେ ।

ପ୍ରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଘେନିଗଲେ । ଏହା ଦେଖି ଯିହୁଦା, ଯାଶୁ ଯେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡାଙ୍କ ପାଉଅଛନ୍ତି ଅନୁତାପ କରି ପ୍ରଧାନଯାଜକଙ୍କୁ ସେହି ଚିରିଶି ଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରି ପାପ କରିଅଛି ।” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସେଥିରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କ’ଣ ଅଛି ? ତୁ ତାହା ବୁଝ ।” “ତହିଁରେ ଯିହୁଦା ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ାକ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇ ଚାଲିଗଲା, ପୁଣି ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଶୀ ଦେଲା ।”

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. ଜ୍ଞାନୀ ଓ ପ୍ରବୀଣମାନଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖି କାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଇଚ୍ଛାରକର ଯୋଜନା ଥିଲା ?
୨. ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ କିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ହେଲେ ?
୩. ଯିହୁଦା କାହିଁକି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ କାହିଁକି ତାକୁ ଚିରିଶିଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ଦେଲେ ?
୪. ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ଶେଷ ଭୋଜ ସମୟରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କି, ରୋଟି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ବିଶେଷ ଅଟେ । କିପରି ?
୫. ଯାଶୁ କହିଲେ କି, ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ବହିବା ଅବଶ୍ୟ ଅଟେ । କାହିଁକି ?
୬. ଜୀତ ପର୍ବତରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କି, ସେମାନେ ବିଘ୍ନର କାରଣ ହେବେ । ପିତର ତାହାକୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ । ପରେ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ବିଶେଷ ଭାବବାଣୀ କଲେ, ତାହା କ’ଣ ଥିଲା ?
୭. ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବାରେ ଯିହୁଦାର ଠାର କ’ଣ ଥିଲା ?
୮. ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ନେତାମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପିତର କେଉଁଠି ଥିଲେ ?
୯. ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଦୁଇଜଣ ବାଳିକା ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କିଛି ଦୋଷାରୋପ କଲେ । ତାହା କ’ଣ ଥିଲା ?
୧୦. ତୃତୀୟ ଥର ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ପିତର ଯାଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପିତର କେଉଁ ପ୍ରକାର ଜବାବ୍ ଦେଲେ ?
୧୧. ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କଲାପରେ କେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଅନୁତାପ କଲା ?
୧୨. କାହିଁକି ସେ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା ?
୧୩. ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ମନା କଲେ, ତ ଯିହୁଦା କ’ଣ କଲା ?

“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୬

ମାଥୁରା ୧୧-୨୭:୧୦

୧. ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କର ଶେଷ ଭୋଜରେ, ସେ ଏକ ପରମ୍ପରା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାହା ସେ ସମୟଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଯାଶୁଙ୍କର ଅନୁକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାହୋଇ ଆସୁଛି । ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ଆମେ ପ୍ରଭୁଭୋଜ କହୁ । ପ୍ରଭୁଭୋଜ ଏକ ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ନୁହେଁ ଯାହାକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପକୁ ବହିନିଏ କିମ୍ବା ଆମ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ କିଛି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରେ । ଏହା ଏକ କ୍ଷଣ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ସାଧାରଣ ରୋଟି ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଯାହାରେ ଯାଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ ଓ ମାଂସ ହୋଇଯିବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ସମୟ, କ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବଳିଦାନକୁ ସ୍ମରଣ କରି ରୋଟି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସକୁ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କରି ଏକତ୍ରିତ ହେବା । ଏହା ଏକ ସମୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଯାଶୁ ଦେଇଥିବା ମୂଲ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା । ଏହା ଏକ ଆନନ୍ଦ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ସମୟ, ଯେମିତି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଣିଥିବା କ୍ଷମାରେ ଆମେ ଏକତ୍ରିତ ଆନନ୍ଦିତ କରୁ । ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୧:୨୩-୩୩ରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ, ଏହା ଏକ ଅତି ଗମ୍ଭୀର ସମୟ; ଏହା ହାଲକାରେ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କରିଥିବା ତାହାଙ୍କର ବଳିଦାନସବୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାର ସମୟ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ କ୍ରୀଷ୍ଟରେ କ’ଣ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଜ୍ୟୋତିଷରେ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ସମୟ ।
୨. ଆମେ କରିବା ପୁର୍ବେ ଇଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରାଜୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ତଥାପି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚାହାନ୍ତି । ସେହି ସମୟଠାରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଧରଣି” ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ସେହି ରାତ୍ରିରେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ । ଆମେ ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟରେ ଜାଣୁଅଛୁ ଯେ, ପ୍ରେରିତ ପୁସ୍ତକରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ଇଶ୍ୱର ପିତରଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ବାଇବଲରେ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଅଛି ଯାହା ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଅଛି । ପ୍ରେରିତ ୨ରେ, ଠିକ୍ ଯାଶୁଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ ପରେ, ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଅଛୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ହଜାର ହଜାର ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମୀ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପିତର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ଯେଉଁ ଯାଶୁ ଧରାପଡ଼ିଥିବା ରାତ୍ରିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପ୍ରକାରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଭୁତ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରାଜୟ ଆସିବ । ଆତ୍ମମାନେ ପାପ କରିବା; ଆମେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିବା; ଏପରିକି ଆମେ ଘୃଣା ମଧ୍ୟ କରିବା ।
୩. ତେବେ ଆତ୍ମମାନେ କ’ଣ କରିବା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପରାଜୟ ପରେ ? ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ପିତର, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ମାତ୍ର ପରେ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାନୁରୂପେ

ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟଜଣକ ହେଲା ଯିହୁଦା ଯିଏ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲା । ପରେ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲା । ଅନେକ ଲୋକ ଭୁଲଭାବେ ବୁଝନ୍ତି କି, ପିତରଙ୍କ ସଫଳତା ଓ ଯିହୁଦାର ପରାଜୟର କାରଣ ହେଲା, ଯିହୁଦାର ବିଶ୍ୱାସଘାତ ବଡ଼ ଥିଲା । ଏହା କିନ୍ତୁ ସତ ନୁହେଁ । ବାଇବଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପୀ ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ମ ହେତୁ ଅନନ୍ତ ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯିହୁଦାର ଏହି ଭୁଲ କ’ଣ ଥିଲା ?

- ଯିହୁଦା ଆପଣା ପାପରୁ ଅନୁତାପ କଲା ନାହିଁ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଅନୁରୋଧ କଲା ନାହିଁ ।

ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କେବେ ସେମାନେ ଭୁଲ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି କି ସେମାନେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ମନ୍ଦ ଅଟେ । କେତେକ ଲୋକ ଏତେ ଭୟଙ୍କର କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ମନେକରନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାଇବଲ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ କି, ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୧ ଯୋହନ ୧:୯ରେ କୁହାଯାଏ, “ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପକ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି ।”

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି :

- ◆ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ
- ◆ ସେ ଯାହା କରିଅଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହେ
- ◆ ଅନୁତାପ କରେ
- ◆ ତାହାର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କହେ
- ◆ ତେବେ ଈଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କ୍ଷମା କରିବାରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେ ଯେତେବଡ଼ ପାପ କରିଥାନ୍ତ ନା କାହିଁକି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ କୁଶଳର ଯାଶୁଙ୍କର ବଳିଦାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ମଧ୍ୟ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସାରୁପେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଗତ ଦିନରେ କରିଥିବା ପାପକୁ ସ୍ମରଣ କରି ବଞ୍ଚିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ କ୍ଷମା କରିସାରିଛନ୍ତି । ପିତର ଆପଣା ପାପରୁ ଅନୁତାପ କଲେ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପରୁ ଅନୁତାପ କରିବା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାନରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ।

ପ୍ରକୃତରେ ଯିହୁଦାର ଅନ୍ତରରେ ଦୁଃଖ ଥିଲା । ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ମିତ୍ରକୁ ଧୋକା ଦେବା ଅତି ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ଅଟେ ଓ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖକୁ ଠେଲି ଦେବା ଯିଏ କି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପାପରୁ ନିସହାୟ ଥିଲେ ବା ବଞ୍ଚିତ ଥିଲେ ।

ମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଏହା କି, ଯିହୁଦାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଏପରିକି ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପାଇବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । କୁଶଳରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବଳିଦାନ ଯିହୁଦାକୁ କ୍ଷମା କରିବାରେ ମହାନ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । କେବଳ ଯଦି ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତା, ମାତ୍ର ବଦଳରେ ସେ ତିକ୍ତତାକୁ ତା’ ଜୀବନ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା । ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ହେଲା ଓ ସେ ତା’ର ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମାପ୍ତ କଲା ।

୪. ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିୟମ ବା ଚୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ହେଲା, କେବଳ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ଯାହା ପାପର କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ବହା ଯାଇଥିଲା ତାହାରି ହେତୁ । ଆମେ କିଛି କରିଅଛୁ ତାହା ହେତୁ ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପାଇବାରେ ଆମେ କିଛି ହେଲେ କରିନାହିଁ । ପରେ ଆମେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କଲୁ, ଏହା କ୍ଷମାକୁ ଆମେ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ହରାଇବା ନାହିଁ । ଏଫିସାୟ ୧:୧୩-୧୪ରେ କୁହାଯାଏ, “ତାହାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଖା ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ସୁସମାଚାର ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାକୃତ ହୋଇଅଛ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବର ପ୍ରଶଂସା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱର ମୁକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ବଜନା ସ୍ୱରୂପ ।” ଯୋହନ ୩:୧୬ କହେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର “ଅନନ୍ତ ଜୀବନ” ଅଛି । ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ ସେ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରୁ ଆପଣ ସର୍ବଦା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ବାଇବଲ କହେ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିଥିବା ବଳିଦାନକୁ ଆମେ ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣ କରିବା ଉଚିତ ଓ ପାପ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ କି ପ୍ରତିଦିନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମାନି ବଞ୍ଚିବା । କିନ୍ତୁ ୧ ଯୋହନ ୨:୧ ସ୍ମରଣ କରିଦିଏ କି ଯଦି ଆମେ ପାପ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ସ୍ମରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ବାସ କରନ୍ତି କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବା ଦରକାର କି ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଯାଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଆମେ ଯାହାକି କରୁ ସେହି କାରଣରୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ବଦଳର ମୂଲ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ସେ ଅଛନ୍ତି ।

ଆଲୋଚନା

୧. ପିତର ଓ ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଷୟରେ କ’ଣ ଭାବୁଅଛ ?
୨. “କ୍ଷମା” ଶବ୍ଦଟି ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ ଅର୍ଥ ଅଟେ ?
୩. କ’ଣ ଆପଣ କେବେ ଏତେ ତିକ୍ତତା ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ବଦଳରେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଯିହୁଦା ସଙ୍ଗେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ?

୪. କିଛିହେଲେ ବଡ଼ ଶବ୍ଦରେ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହା ସତ କି ଆପଣ ଏତେ ବଡ଼ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ଲାଗୁଛି ?

୫. ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ କ'ଣ ଅଟେ ? କ'ଣ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ୧ ଯୋହନ ୧:୯ କୁ ବଡ଼ ଶବ୍ଦରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ଦିଆଯାଇଅଛି)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ମସ୍ତକକୁ ନତ କରି ତାହା ହୃଦୟରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ସମସ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହୁ । ଯଦି ପାପ ଅଛି, ତେବେ ଅନୁତାପ କରୁ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ତିକ୍ତତାକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବାକୁ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସମସ୍ତ ପାପକୁ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେବାକୁ । ଆପଣଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର କୁଶଳରେ ବଳିଦାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଖୋଲା ସ୍ଵୀକାରନ୍ତୁ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦାବୀ କରନ୍ତୁ କାରଣ ଏହା ବାକ୍ୟରେ ଅଛି, ଯଦିବା ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗେ କି ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

*ଏହା ତତ୍ପକ୍ଷର ହୋଇପାରେ, ଶୟତାନ ଆପଣଙ୍କୁ ତିକ୍ତ ବିଚାର ଆଣି ଦୋଷାରୋପ ସହିତ ହାମଲୀ କରିପାରେ । ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ, ସେ କହିପାରେ, “ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ଵର ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିନାହାନ୍ତି, ଏସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ ଯେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଅଟ ।” ଏପ୍ରକାର ବିଚାର ଈଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ । ଏପ୍ରକାର ବିଚାର ପ୍ରକୃତରେ ତିକ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ତିକ୍ତ ଅଟେ । ଯଦି ଆପଣ ଏପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟା ତିକ୍ତକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ଈଶ୍ଵର କ୍ଷମା କରିସାରିଛନ୍ତି, ଅତିଶୀଘ୍ର ସେଠାରେ ରୁହନ୍ତୁ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । କୁହନ୍ତୁ :

“ଧନ୍ୟବାଦ ଯୀଶୁ ମୋର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଓ ମୋର ପାପ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷମା (ବିଶେଷ କରି ପାପକୁ କୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଆପଣ କରିଛନ୍ତି) । ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ମାରୁଅଛି, କି ମୋର ମନରୁ ଏହି ତିକ୍ତ ବିଚାରକୁ ଦୂର କର ।”

ଈଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ ତାହା କରିବେ । ଯଦି ଆପଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଶୟତାନ ସର୍ବଦା ଆକ୍ରମଣ କରିବ, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ ବେଶୀ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣ ଏହି ବିଚାରରୁ ସର୍ବଦା ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଜୟ ହେବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କୁଶାପର୍ଯ୍ୟଟନ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୭

ମାଧ୍ୟମ ୨୭-୨୭

“କାରଣ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁଶର କଥା ମୁଖିତା ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଟେ ।” ୧ କରନ୍ତୁ ୧:୧୮

ପୁନଃବିଚାର

୧. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ _____ ଇଶ୍ୱର ।”
୨. ଯୀଶୁ କହିଲେ _____ଙ୍କ ବିନା ତାହାଙ୍କର ପୃଥିବୀକୁ ଆଗମନ ଆଉ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
୩. ଯେଉଁମାନେ _____ରୁ ମନଫେରଣ କଲେ, ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ଅନେକଙ୍କୁ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ ।
୪. _____କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଯୀଶୁ ତିନିଥର ଶୟତାନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
୫. ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ଓ ପରୀକ୍ଷାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହେବୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ _____ ସମୟ ବିତାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
୬. ଯୀଶୁ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ _____ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ ।
୭. ତୋଫାନ ସମୟରେ ନୌକାରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଅଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ _____ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।
୮. ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣା ସମୟକୁ ଆରାଧନାର _____ କରି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ _____ ଦେଇ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ରୋଗରୁ _____ ଦେଇ ବିତାଇଲେ ।
୯. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଅନୁକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ, ମାତ୍ର ସର୍ପପରି _____ ଓ _____ ପରି ଅହିଂସୁକ ହୁଅ କହିଲେ ।
୧୦. ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏପରିକି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର _____ର _____ର ଗଣନା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଅଛନ୍ତି ।
୧୧. ଜୀତ ପର୍ବତରେ ଯୀଶୁ ଭାବବାଣୀ କଲେ କି _____ ତାହାଙ୍କୁ ସକାଳର କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବେ ତିନିଥର ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ।

୧୨. _____ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯିଏ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡିରିଶିଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କଲା ।
୧୩. _____ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସଘାତରୁ ଅନୁତାପ କଲେ ଓ ପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହାନଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ ।
୧୪. _____ ଆପଣା କରିଥିବା କର୍ମରୁ ଚିକ୍ତତା ଅନୁଭବ କରି ବାହାରେ ଯାଇ ଆପଣାକୁ ଫାଶୀ ଦେଲା ।
୧୫. ବାଇବଲ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ କି, ଯଦି ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ _____ କରୁ, ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ _____ କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧମରୁ _____ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ପିତର କର୍ମାଫାଙ୍କ ଗୃହ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଗୃହ ଭିତରେ ନିହିତ ହେଉଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ନ ଥିଲା । ନିଜର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ହାମଲା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଏପରିକି ସେ ତାହାଙ୍କର ମୁଖକୁ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଲେ ନାହିଁ । କିଛି ନ ପାଇଲା ପରେ, କର୍ମାଫା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ !”

ଶେଷରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ମୌନ ଭଙ୍ଗ କରି କହିଲେ, ଆପଣ କହିଅଛନ୍ତି । ଆହୁରି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅଦ୍ୟାବଧି ଆପଣମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରାକ୍ରମର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଓ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରିବା ଦେଖିବେ ।”

କର୍ମାଫାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେଥିରେ ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରି କହିଲେ, ଯୀଶୁ ଇଶ୍ୱର ନିନ୍ଦକ ଅଟେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ପରିହାସ କଲେ, ବିଧା ମାରିଲେ ଓ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ ।

ପ୍ରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ ପ୍ରଧାନଯାଜକ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ପିଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ, ଯିଏ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶର ରୋମାୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ । ପିଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ?” ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ସରଳ ଥିଲା, “ଆପଣ ଯେ କହୁଅଛନ୍ତି ।” ଆଉ ପ୍ରଧାନଯାଜକ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତେ ସେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁଙ୍କର ରୁପିରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ କିଛି ଦୋଷ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ଧିରେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ଏହା ପର୍ବ ସମୟ ଥିଲା । ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବର୍ଷର ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୁଟି ଦିନ ଥିଲା । ଲୋକସମୂହର ଛଜ୍ଜାନୁସାରେ ଜଣେ ବନ୍ଦୀକି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରିବା ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରୀତି ଥିଲା । ଏହି ବର୍ଷରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ଜଣେ ବାରବ୍ବା ଏକ କୁଖ୍ୟାତ ବନ୍ଦୀ ଏବଂ ଯୀଶୁ । ସେତେବେଳେ ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କାହାକୁ ସେ ମୁକ୍ତ କରିବେ । ଲୋକମାନେ ପ୍ରଧାନଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ବାରବ୍ବା ମୁକ୍ତ ହେଉ ଓ ଯୀଶୁ କୁଶରେ ବଧ ହେଉ । ପରେ ପିଲାତ ପାଟି କରି କହିଲେ,

“କାହିଁକି, ସେ କି ଦୋଷ କରିଅଛି ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଯାଉ ।” ପୁଣି ପିଲାତ ଦେଖିଲେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ବଣର ବାହାରେ ଥିଲେ । ଆଉ ସେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୁରା କଲେ, “ଏହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ରକ୍ତପାତରେ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ବୁଝ ।” ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ତାହାର ରକ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ ।” ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ, ମାତ୍ର ଯାଶୁକୁ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଇ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ ।

ପ୍ରାସାଦରେ ସେ ପ୍ରହାରିତ ହେଲେ ଓ କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବସ୍ତ୍ରରେ ପିନ୍ଧାଗଲେ । ଆଉ କଣ୍ଠର ମୁକୁଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ନଳ ଦେଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ଥୁକି ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାନୁପାତି, ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା, ନମସ୍କାର, ଏହା କହି ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ନଳ ନେଇ ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାସାଦରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କରିବାକୁ ଥିଲା କଲାଉତାରେ, ବସ୍ତ୍ରକୁ କାଢ଼ି ଦେଲେ ଓ ଗଲଗଥା ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ କଢ଼ାଇ ନେଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକୁ “କପାଳସ୍ଥଳ” ବୋଲି କହନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଥାନରେ କୁଶବିଦ୍ଧ ହେବାର ଥିଲା । ସେମାନେ ପ୍ରାସାଦରୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯାଶୁଙ୍କ କୁଶ ବହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ କୁଶରେ ଥିଲେ, ସୈନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରିନେଲେ, କି କାହା ଭାଗରେ କ’ଣ ଆସିବ । ପୁଣି ସେଠାରେ ବସି କୁଶରେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ପ୍ରଧାନଯାଜକ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶରେ ହତ ହେବା ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବେ ସେ କାହିଁକି କୁଶରୁ ତଳକୁ ଆସିପାରୁ ନାହିଁ । ଆହୁର ଅନେକ ଲୋକ ସେ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସି ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଅଭଦ୍ର ଭାଷାରେ ତାହାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏପରିକି ତାହାଙ୍କ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦୁଇ ଚୋର ଯିଏ ମଧ୍ୟ କୁଶାର୍ପିତ ହେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଅପମାନ କରି ଘୃଣିତ କଥା କହିଲା ।

ପରେ ବାରଘଣ୍ଟାଠାରୁ ତିନିଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଅନ୍ଧକାର ହେଲା । ଯାଶୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଡାକି କହିଲେ, “ଏଲା, ଏଲା, ଲାମା ଶବ୍ଦକଥାନୀ ?” ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ହେ ମୋହର ଈଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ?” ଏହା ଶୁଣି କେହି ଜଣେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଘେନି ତାହା ଅମ୍ଳରସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଆଉ ତାହା ଖଣ୍ଡିଏ ନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାକୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ରୁହ, ଏଲିୟ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଦେଖିବା ।” କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ, ସେ ଯେ କିଏ ତାହାର ପ୍ରମାଣରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ମନ୍ଦିରର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିରି ଦୁଇଖଣ୍ଡ

ହେଲା । ଆଉ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ଓ ଶୈଳସବୁ ବିଦାର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ପୁଣି ସମାଧିସମୂହ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା ଓ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାଧୁଲୋକଙ୍କ ଶରୀର ଉଦ୍ଧାପିତ ହେଲା, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ଥାନ ସେମାନେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଅନେକଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯୋଷେଫ ନାମକ ଆରାମଥିୟାର ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକ ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ମାଗିଲେ ସମାଧି ଦେବା ନିମନ୍ତେ । ସେଥିରେ ପିଲାତ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ଯେଉଁ ନୂତନ ସମାଧି ପାହାଡ଼ରେ ଖୋଳାଯାଇଥିଲା, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ତାହା ଥୋଇଲେ । ଯୋଷେଫ ଶରୀରଟିକୁ ଘେନି ପରିଷ୍କୃତ ସୁସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇ, ସମାଧିରେ ତାହାକୁ ରଖିଲେ । ଆଉ ସମାଧି ଦ୍ଵାରରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥରକୁ ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯିବା ପୂର୍ବେ ଗଢ଼ାଇ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. କିପରିଭାବେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଶେଷରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୃହରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ?
୨. କିଭଳିଭାବେ ଯାଶୁ ପିଲାତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଦୋଷ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଲେ ?
୩. ତାହାଙ୍କ ନିନ୍ଦକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୁପ୍ତ ରହିବାର ଯାଶୁଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ପିଲାତ କିପ୍ରକାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲେ ?
୪. ବାରବ୍ବା କିଏ ?
୫. ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ କିପ୍ରକାରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ ?
୬. ଯାଶୁ କୁଶରେ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ କେମିତି ବ୍ୟବହାର କଲେ ?
୭. ବାରଘଣ୍ଟାରୁ ତିନିଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ କ’ଣ ହେଲା ?
୮. ଯାଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ କ’ଣ ଅନ୍ଧତାସବୁ ହେଲା ?
୯. ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଆରାମଥିୟାର ଯୋଷେଫ କ’ଣ କଲେ ?

“ଆଡ଼ିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୭

ମାଧୁର ୨୭-୨୭

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗସକଳ ମନୁଷ୍ୟର ମାର୍ଗ ନୁହେଁ । ଆସନ୍ତୁ ୧ କରିନୁହାନ୍ତୁ ୧:୧୮-୨୧, ୨୭ ବାକ୍ୟକୁ ମିଳିତଭାବେ ପଢ଼ିବା । ଏହି ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଖଣ୍ଡରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ବାଲବଲ ଯେ କ’ଣ କହୁଛି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ଭାବିବାର ସମୟ ହେଉ ।

“କାରଣ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁଶଳ କଥା ମୁଖିତା ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ଯେଣୁ ଏହା ଲେଖାଅଛି :

“ଆମେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ କରିବା, ଆଉ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ।”

ଜ୍ଞାନୀ କାହିଁ ? ଶାସ୍ତ୍ରୀ କାହିଁ ? ଏହି ଯୁଗର ତାର୍କିକ କାହିଁ ? ଇଶ୍ଵର କି ଜଗତର ଜ୍ଞାନକୁ ମୁଖିତା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିନାହାନ୍ତି ? କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଜଗତ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବାରୁ ପ୍ରଚାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ମୁଖିତା ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ସବୁଷ୍ଟ ହେଲେ...ଏଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଲଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ମୁଖି ବିଷୟସବୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ପୁଣି ବଳବାନ ବିଷୟସବୁକୁ ଲଜା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଜଗତର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟସବୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।”

ଯେମିତି ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଦେଖୁ, ତେବେ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ କି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗ ମନୁଷ୍ୟର ମାର୍ଗ ନୁହେଁ ।

- ❖ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଜାଗତିକ ରାଜା ଜନ୍ମେ, ସେ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଜନ୍ମେ । ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵର ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗରାବିରେ ଜନ୍ମିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।
- ❖ ଯଦି ଜଣେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବରକୁ କିମ୍ବା ଜଣେ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଧନୀ ଓ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ବେଶଭୂଷା ହୋଇ, ଏକ ଭଲ ବାହନରେ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯିଏ ଓଟଲୋମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ।
- ❖ ଯେବେ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥାଏ, ସେ ତାହାକୁ ସହଜରେ ପରାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ସେ ତାକୁ ତତ୍ଵକ୍ଷଣାତ୍ ବିନଷ୍ଟ କରିପାରନ୍ତି । ଯୀଶୁ ସ୍ଵଇଚ୍ଛାରେ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା

ପରାସ୍ତିତ ହେବାକୁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଶୟତାନକୁ ବିନାଶ କରିନାହାନ୍ତି ।

- ❖ ଯେବେ ଜଣେ ରାଜା ତାହା ନିମନ୍ତେ ନିକଟସ୍ଥ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବାଛେ, ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ବାଛେ ଯିଏ କି ଗୋଟିଏ ଭଲ କଲେଜରୁ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଏକ ଭଲ ପରିବାରର ହୋଇଥିବ ଓ ଯାହାର ବହୁତ ଟଙ୍କା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପେଷାର ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛିଲେ । ମାଛଧରାଳୀ ଓ କରଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କୁ ।
- ❖ ଜାଗତିକ ରାଜା ତା’ର ଆଜ୍ଞା ମାନିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ଓ ଯିଏ ନ ମାନେ, ତାକୁ ସେ ଦଣ୍ଡ ଦିଏ । ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଶିଖାଇଲେ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରେ ବା ନ କରିବାରେ ବାଛିବାର ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସଦାସର୍ବଦା ବାସ କରିବାକୁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।
- ❖ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଜାଗତିକ ରାଜା ମରିଯାଏ, ସେ ସମାଧି ପାଏ ଓ ତାହାର ପୁଅ ତାହାର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେ ପୁନଃଜୀବିତ ହେଲେ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜୁତି କରୁଛନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଇଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆରାଧନା, ମହିମା ଓ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ଚାହାନ୍ତି । ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବୋଧ୍ୟ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗ ଏତେ ମହାନ ଯେ ମଗଣ ତାହାକୁ ବୁଝେ କି ମଣିଷ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଚିନ୍ତାର ବାହାରେ ।

*ବାଲବଲ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ କି, ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସାକୁ ଶୁଣିବା ଇଶ୍ଵର ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ପ୍ରଶଂସାର ଅର୍ଥ ଏହା କି, ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କେତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଓ ସେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଶୁଣିବାକୁ ଇଶ୍ଵର ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ସେ ଏପ୍ରକାର ଶୁଣିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । “ପ୍ରଭୁ କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କଲ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ ।” କିମ୍ବା “ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ତୁତି କରେ ପ୍ରଭୁ, କାରଣ ତୁମେ ମହାନ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଅଟ ।” ଏସବୁ ବାକ୍ୟ କହେ ଯେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ଇଶ୍ଵର କିଏ ଅଟନ୍ତି ।

ଯେମିତି ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରୁ, ଆମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉ କି ଇଶ୍ଵର ଜଗତର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ’ଣ କଲେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ରୁଦ୍ଧିବାର ବାହାରେ । ତାହାଙ୍କର ମାର୍ଗ ଏତେ ମହାନ ଓ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ଯେ, ପ୍ରଶଂସାର ବାହାରେ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ଉଚିତ୍ ସମୟ ହୋଇପାରେ ଏଠାରେ କିଛି ସମୟ ରହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ତୁତି କରିବା ।

ତାହାଙ୍କର କୁଶବିଦ୍ଧ ହେବାର କାରଣ ହେଲା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ହେବା । ସେ ଆପଣଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ପାଇଲେ, ବିଚାରିତ ହେଲେ ଓ ନିନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଯାହା ଆପଣ କରିଛନ୍ତି ଓ କରିବେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସ୍ତୁତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆତ୍ମମାନେ “ବାକ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା” କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ । ବାକ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେଉଁଠି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକାଥରେ ଏକ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଯାହା ଆସିବ ସେଥିରେ ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଆସନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନତ ମସ୍ତକ ହୋଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା । ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ କ’ଣ କଲେ, କୁଶରେ ସେ କ’ଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସେ କ’ଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଆସନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ବାକ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଭାବନାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା । ଉଦାହରଣ ନିମନ୍ତେ, “ପ୍ରିୟ ପିତା, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇଲ । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ବାକ୍ୟକୁ କହିବ, “ପିତା ଈଶ୍ଵର, ତୁମେ ମୋ’ ପ୍ରତି ଦୟାକୁ ପିତା ଅଟ ।” ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେମିତି ଆତ୍ମା ଚାଳନା କରନ୍ତି, ଯେତେଥର ଚାହେଁ ଏମିତି କରୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କ’ଣ ଅଛି, ଏହା ସମୟ ଅଟେ ଖୋଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବାର । ଯେତେ ହୋଇପାରେ କରୁଥାଆନ୍ତୁ । ଫେରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁରୋଧ ଆଡ଼କୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଓ ପରସ୍ପର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

**ନେତା, ସେମାନଙ୍କ ସମୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକାକୀ ପ୍ରତିଦିନ ବିତାଇବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ତୁତି ପ୍ରଶଂସାର ସମୟ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ନିରୋଳା ସମୟ କେମିତି ବିତୁଛି, ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପଚାରିବାକୁ ଭୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କର ସମସ୍ୟା ଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ ।*

ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟି ଏ. ବ୍ରାଉନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନଃରୁତ୍ଥାନ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୮

ମାଧ୍ୟମ ୨୭

“କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମେ ଯେ ସକଳ ସଙ୍କଳ୍ପ କରିଅଛୁ, ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅତିମକାଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରସା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେସବୁ ଅମଙ୍ଗଳର ନୁହେଁ, ମଙ୍ଗଳର ସଙ୍କଳ୍ପ ଅଟେ ।” ଯିରିମିୟ ୨୯:୧୧

ପୁନଃବିଚାର

୧. ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ କହିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ କୁହାଯିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ _____ ଇଶ୍ୱର ।”
୨. ଯୀଶୁ କହିଲେ କେବଳ _____ କ ବିନା ଆଉ କେହି ହେଲେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
୩. ଯୋହନ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଅନେକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ _____ ରୁ ମନଫେରଣ କଲେ ।
୪. ଯୀଶୁ ତିନିଥର _____ କୁ _____ କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଶୟତାନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।
୫. ଯଦି ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ଓ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ _____ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମୟ ବିତାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
୬. ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ _____ ମାନଙ୍କ ଧରାଳୀ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ ।
୭. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ _____ ପରି ଜ୍ଞାନୀ ଓ _____ ପରି ଅହିଂସୁକ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଯାଅ ।
୮. ପିତର ତିନିଥର ଯୀଶୁଙ୍କୁ କନ୍ୟାପୀଙ୍କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ _____ କରି ବିଶ୍ୱାସପତ୍ର କଲେ ।
୯. ଯିହୁଦା _____ ଗୋଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯାଜକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ବିଶ୍ୱାସପତ୍ର କଲା ।
୧୦. ଯଦି ଆମେ ଅନୁତାପ କରିବା ତେବେ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପକୁ _____ କରିବେ ।
୧୧. ରୋମାୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସହିତ କେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କଲେ ?
୧୨. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶରେ ହତ ହେଉଥିଲେ, ମହାଯାଜକମାନେ କ୍ରୁଶ ତଳେ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କର _____ କରୁଥିଲେ ।

୧୩. ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଅତ୍ତୁତ କର୍ମ ହେଲା, ଯାହାକି ଅନେକ ମରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଠିଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ _____ କଲେ ।

୧୪. ହାରାମାଧିୟାର ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶରୀରକୁ _____ ରେ ରଖିବାକୁ ନେଇଗଲା ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଆରଦିନ ପ୍ରଧାନଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ପିଲାତଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯୀଶୁ ଭାବବାଣୀ କରିଛନ୍ତି କି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରୁ ତିନିଦିନ ଉତ୍ଥାରେ ପୁନଃଜୀବିତ ହେବେ, ଅତଏବ ସମାଧି ସୁରକ୍ଷିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ କି ତାହାଙ୍କର ଶରୀରକୁ କେହି ଯେପରି ଚୋରୀ କରି ନ ନିଏ । ପିଲାତ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ ଓ କେତେକ ଲୋକ ସମାଧି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସମାଧି ସ୍ଥାନର ମୁହଁରେ ଥିବା ପଥରକୁ ମୁଦ୍ରାକ କରି ସମାଧି ସୁରକ୍ଷିତ କଲେ ଏବଂ ତାହାର ସୁରକ୍ଷିତ ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରହରୀ ଦଳ ମଧ୍ୟ ରଖିଲେ ।

ବିଶ୍ୱାମବାର ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ଥାରେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିବସର ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ମଗ୍ଦଲିନୀ ମରିୟମ ଓ ଅନ୍ୟ ମରିୟମ ସମାଧି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । ଆଉ ଦେଖ ମହାଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ଓ ପଥର ଯାହା ଗୁମ୍ଫାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଘୁଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେହି ପଥର ଖଣ୍ଡିକ ଗଡ଼ାଇ ଦେଇ ତାହା ଉପରେ ବସିଲେ । ସେହି ଦୂତଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ହିମ ପରି ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ପୁଣି ତାଙ୍କ ରୂପ ବିଜୁଳି ପରି ଥିଲା । ପୁଣି ତାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରହରୀମାନେ କମ୍ପାନ ହୋଇ ମୃତବତ୍ ହେଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଦୂତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଭୀତ ନ ହେବାକୁ । “କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ କ୍ରୁଶରେ ହତ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନେକ କରୁଅଛ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ । ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଉଠିଅଛନ୍ତି । ଆସ, ସେ ଯେଉଁଠାରେ ଶୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ଦେଖ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦେଖ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗେ ଗାଲିଲାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇବ । ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ।”

ଏଥିରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମହାନନ୍ଦରେ ସମାଧି ନିକଟରୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ବାଦ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦୌଡ଼ିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆନନ୍ଦ କର” । ତହିଁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଲେ ଓ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପାଦ ଧରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ ଗାଲିଲାରେ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ।

ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରହରୀଦଳ ଉଠି ନଗରକୁ ଯାଇ ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ବିବରଣୀ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲାଉତ୍ତାରେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଦେଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ କହିବ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ତାହାର ଶିଷ୍ୟମାନେ ରାତିରେ ଆସି ତାହାକୁ ଚୋରି କରି ନେଇଗଲେ । ଆଉ

ପ୍ରଧାନଯାଜକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, ଏକଥା ଯଦି ପିଲାତ ଜାଣିବେ, ତାହାହେଲେ ଆୟେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ତୁମକୁ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଟଙ୍କା ନେଇ ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହି ଚାଲିଲେ ।

ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗାଲିଲୀକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ବିଶେଷ ପର୍ବତ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସେହି ପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ମାତ୍ର କେହି କେହି ସନ୍ଦେହ କଲେ । ଆଉ ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାପୂର୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ କଥା କହିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ।” ଆମେନ୍ ।

ମୌଖିକ ପ୍ରଶ୍ନ

୧. କାହିଁକି ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମାଧି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ ?
୨. କେଉଁ ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଧିସ୍ଥଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ?
୩. ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସେଠାକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ କ’ଣ ଦେଖିଲେ ?
୪. ସ୍ୱର୍ଗଦୁତ ସେମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲେ ?
୫. ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର କ’ଣ ହେଲା ?
୬. ସ୍ୱର୍ଗଦୁତଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପରେ ପ୍ରହରୀମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ?
୭. ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଦିଆଗଲା ?
୮. ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ କାହାକୁ ଦେଖିଲେ ?
୯. ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଭେଟିବାକୁ କହିଲେ ?
୧୦. ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ପୂର୍ବେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତରେ କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ?
୧୧. ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରହିବାକୁ ଯୀଶୁ କାହା ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ?

“ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ” - ଅଧ୍ୟାୟ - ୮

ମାଧୁର ୨୮

୧. ଯାଶୁଙ୍କ ସମାଚାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୁହଯିବ । ଏହା ଇଶ୍ଵର ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସମାଚାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବଳ ଓ ଇଚ୍ଛାକୁ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଅନେକ ମାଧ୍ୟମ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ହେଲା, ଗୋଟିଏ ଲୋକ କିମ୍ବା ଦଳକୁ ତାହାଙ୍କର ଜୀବନର କାହାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସକୁ ବାଣ୍ଟିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସାତ ସପ୍ତାହ ଅଧ୍ୟୟନ “ଯାଶୁଙ୍କର ସୁସମାଚାର”ର ସହାୟତା ଦେଇପାରିବେ । ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟଠାରୁ, ଏକ ଦଳରୂପେ, ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟିଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ କହିବାର ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ ଏକ ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଯଦି ନୁହେଁ, ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଆପଣ ତାହା କରନ୍ତୁ ।

- ଆପଣ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏହା କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ କି ସେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଲୋକ, ଯଦି ସେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ଅଲିଭା ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ । ଏକ ପ୍ରେମ ଶୈଳୀରେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ମିତ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ।
- ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଏକ କମ୍ ସମୟର ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣ ବାଲବଳ ବିଷୟରେ ଶିଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ସାତ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖିବାକୁ ।
- ଯେବେ ଆପଣ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବେ, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ସାଥୀକୁ ନିଅନ୍ତୁ । ହୋଇପାରେ ଆପଣଙ୍କ ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନର ଦଳରୁ ଜଣଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଆପଣ ଗାର୍ଜୀରେ ମିଶିଥିବା ଜଣଙ୍କୁ । ଆପଣଙ୍କ ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନରେ ନେତା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ।
- ଯେବେ ଆପଣ ଯିବେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ, ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଘଟୁଥିବା ବିଷୟ ବିଷୟରେ କଥା ହେବାରେ ସମୟ ବିତାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତୁ; ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ତାହାଙ୍କ ଚାକିରୀ ନିମନ୍ତେ ଓ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଶାନ୍ତି ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।
- ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମର ପ୍ରଥମ କାହାଣୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣ ଉତ୍ତର ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି । ଆପଣ କେବଳ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନର ନେତାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, କାରଣ ଆପଣ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ପୁଣି ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ଆପଣ ତାହାର ଉତ୍ତର ଆଣିବେ ।

- ଏକ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ମନେରଖନ୍ତୁ, ଏତା ଏକ ସ୍ଵଳ୍ପ ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟ ।
- ସେହି ସପ୍ତାହର ପ୍ରତିଦିନ ଓ ତହିଁପରେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦଳର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସାମିଲ ହେବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।

ମନେରଖନ୍ତୁ : ଯେମିତି କାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିମ୍ବା ଭୂତକୁ ଛଡ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ବିଶ୍ଵାସ କରାଇବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଯିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନଙ୍କ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖେ ଶକ୍ତି ଅଛି ଏବଂ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନରୁ ତାହାର ପାପର ବନ୍ଧନକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନୁତାପରେ ଆଣନ୍ତି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ କହିବା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ହୋଇପାରେ ଏହା ଏପରି କି ଆପଣ ଏମିତି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଆପଣ ସାତ ସପ୍ତାହର ବାଲବଳ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ :

- ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାହାଣୀ, ଯାହା ଆପଣ ଭଲ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଜନ୍ମ, ବାପ୍ତିସ୍ମ, ଜୀବନ, ଅଭୂତକର୍ମ, ପ୍ରେମ, ମନଫେରଣର ବାକ୍ୟ, ଧରାପଡ଼ିବା, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନଃଜନ୍ମ ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତୁ । ଏହା ବିଶେଷକରି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନ ଥାଏ ।
- ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ଯାଶୁଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୁଲ୍ କରିଅଛୁ, ସେହିପ୍ରକାର ଲୋକ ଥିଲେ; ଯଦିବା ଆମେ ଭଲ ଲୋକ ଅଟୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଅଛୁ । ପାପର କେତେକ ଉଦାହରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ : ମିଥ୍ୟା କହିବା, ଚୋରି କରିବା, ଘୃଣା କରିବା, ଈର୍ଷା କରିବା, ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ।
- ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ କି ବାଲବଳରେ ଯେମିତି ଇଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ସେମିତି ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପାପରୁ ଅନୁତାପ କଲେ ।
- ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବିବରଣ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେହି ସମୟଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଏହି ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ) ।

- ବାଇବଲର ଏକ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟଟିକୁ ଥରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଘୋଷନ୍ତୁ, ଯୋହନ ୩:୧୬, କୁହନ୍ତାଏ, “କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।”
- ପଚାରନ୍ତୁ, ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ମଧ୍ୟ ପାପରୁ ମନଫେରାଇବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ସେ ଦେଉଥିବା କ୍ଷମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।
- କୁହନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଅର୍ଥ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିବା । ଏହା ହେଉଛି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖିବା ଓ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବନକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବା ।
- ଯଦି ସେମାନେ “ହଁ” କହନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।
- ଯଦି ସେମାନେ “ନା” କହନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ, ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ । ପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ କି ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

*ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ଦଳଭାବେ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଶିଖନ୍ତୁ । ଦୁଇଜଣଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତୁ ପୁଣି ପ୍ରତିଜଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କରନ୍ତୁ ।

ସେହିପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସ ପରେ, ଆପଣ ଭାବିପାରନ୍ତି, “ଏହା ଅସମ୍ଭବ । ମୁଁ କେବେହେଲେ କାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିପାରିବି ନାହିଁ ।” ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ଶେଷ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଭାବନ୍ତୁ :

୨. “ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ।” ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଯେଉଁ କ୍ଷଣରେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ବାସ କରନ୍ତି । ହୋଇପାରେ ଆପଣ ତାହାକୁ ଅନୁଭବ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣ ଜୀବନରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୨) ।

- ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏକାକୀ ସମୟ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୨୬) ।
- ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ଆମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟ ହେଉ ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡିଲ୍ଲି ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଥର କରି ତାହାଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ଆମକୁ ସମର୍ଥ କରନ୍ତି, କି ଆମ୍ଭମାନେ ପାପୀ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ଷମା ଆବଶ୍ୟକ କରୁ (ଯୋହନ ୧୬:୮-୧୧) ।

- ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଯିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କ ସିଦ୍ଧି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆଗେଇ ଦିଅନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୬:୧୩) ।
- ଯେବେ ଆମେ ଦୁଃଖିତ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୯:୩୧) । ବିଶେଷ ବରଦାନରେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନରେ ସୁଖା ଭାବି ନ ଥାଉ ତାହା କରିଥାଉ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି (୧ କୋରିନ୍ଥୀୟ ୧୨) ।

ଆମେ ଭାବିଥାଉ କି, ଯେମିତି ଆମକୁ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ସେମିତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ବିଶ୍ଵାସୀ ମୁଁ କେବେହେଲେ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ । ଆଉ ଭାବିଥାଉ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ସତ ଏହା କି! ଏହା ସତ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାରେ, ଆମେ କିଛି କରିପାରିବୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର କରିପାରନ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ବାସ କରନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟକୁ କହିବା ଏହା ରହସ୍ୟ ଅଟେ; ଭୟ ବିନା ଜୀବନ ବିତାଇବା ଏହା ହେଉଛି ରହସ୍ୟ; ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ତମ ନିଷ୍ଠା ନେବାର ଏହା ହେଉଛି ରହସ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବିଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଆମ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତିର ଦାନ ଦିଅନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଳ ଓ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । କାରଣ ବାଇବଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ, ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଯୋଜନା ଅଛି, ଅତୁଳନୀୟ ବିଚାର ଓ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି । ଆସନ୍ତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଯିରିମୀୟ ୨୯:୧୧-୧୩ ଥିବା ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ସମାପ୍ତ କରୁ ।

“କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ଭେ ଯେସକଳ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃମାନସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭରସା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେସବୁ ଅମଙ୍ଗଳର ନୁହେଁ, ମଙ୍ଗଳର ଅଟେ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବ ଓ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନଯୋଗ କରିବା । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବ ଓ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ଆମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇବ ।”

ଈଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେମିତି ନିରନ୍ତର ଆପଣ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଅନୁକରଣ କରନ୍ତି !